

Sirupus de citonijs valet sicut sirupus de piris. et est idem modus vtriusque: hoc est per quatuorlibet lib. i. succi citoniorum purificata adde lib. i. s. zuccari: et fiat secundum artem: et vocetur sirupus de succo citoniorum.

¶ Citonium vero est fructus satis notus. Medici habent hic sirupum de citonijs: qui apud quosdam est miua citoniorum simplex. tamen idem iterum ponit descriptionem miue citoniorum: quam potest fieri cum speciebus et sine speciebus. Alii in quinto distinctione de sirupis habent sirupum de citonijs: et dicit quod est miua. quidam sapientes dixerunt quod si necessitas fuerit in operando loco sirupi de succo citoniorum potest dari miua citoniorum sine speciebus: tamen differunt inter se.

Sirupus de succo acetose. s. succi acetose purificati. lib. iij. zucca. libras. ii. et fiat sirupus secundum artem.

¶ Iste sirupus est multum in usu. Acetosa vero est herba satis nota: cuius hortus est in pratis folia ipsius dum sunt viridia manducantur. apud Dioscoridum et Sera. vocatur lapacium: sicut patet si legatur vtriusque. de lapacio cum acetosis apud Alii. Galienus. placentinus inquit. ribes. i. acetosavel acetosella. hic textus Galienus. est falsus. nam ribes non est acetosa sicut patet per Sera. ac Alii. qui de vtraque faciunt. verum ad necessitatem unum pro alio potest poni: tamen idem non sunt.

Sirupus de succo cucurbitae. s. cucurbitam magnam: et inuoluatur pasta et decoquatur in furno: et recipe ex ipsius. eius lib. v. zuccari albi lib. iij. misce et fiat sirupus.

¶ Iste sirupus non est valde in usu. Cucurbita vero communiter satis est nota. reperitur alia cucurbita dicta siluestris apud herbarios. et hec apud Dioscoridum. vocatur ampellos leuce. id est brionia.

Sirupus de granatis acetosis valet contra febres colericas. s. succi granatorum acetosorum purificatorum lib. v. zucca. albi. lib. iij. fiat sirupus secundum artem.

¶ Iste sirupus secundum plurimum est ille qui nobis est in usu: tamen quod idem describit unam aliam de granatis dulcibus ambas describit.

¶ Granatum malum. i. pomum granatum. Sera. cap. de granatis ex auctoritate Galienus. inquit quod sunt ex eis acetosa et dulcia: et vtrum cuiusque eorum est secundum suum saporum: et sapor totius granati et granorum ipsius est plus fructuosus quam sapor succi eius et plures desiccationis reperitur aliud granatum: cuius sapor est muscus. s. cuius sapor est mixtus ex

dulcedine et acetositate.

Sirupus de granatis dulcibus. s. succi granatorum dulcium purificatorum lib. v. zuccari lib. iij. et fiat ut supra: sed sunt quae emergunt in succo setam tinctam ex chermes. id est granata cum qua tinguntur panni: et est excellentior inter has duas descriptiones sirupi de granatis. sed secundum plures prima est nobilior.

¶ Petrus de crescentijs inquit mala punica sunt mala granata que nota sunt ex quibus quedam sunt dulcia: quedam acris siue acetosa quedam mediocri saporis inter dulce et acrum composita.

Sirupus de corticibus citri. s. corticum pomorum citri recentium lib. j. decoque cum libris. v. aque fontium usque ad consumptionem duarum partium: et cum lib. j. zuccari fiat sirupus et conditatur: id est aromatizetur cum galinganis. musci et sunt qui in uulere proiciuntur ex corticibus citrorum partes conuenientes et proprie quando vicinatur complexionem cocture eius est delectabilis: et quando submergitur in aqua decoctionis citri seta tincta ex chermes id est granis tinctorum tunc est excellentior.

¶ Iste sirupus apud nos est in usu: citrum vero apud arabes vocatur hateogi. Serapio in capitulo de citro ait ex auctoritate Galienus. fructus huius arboris nominatur in grecopomum aque. Item in. vij. inquit. mille medica: id est citrus huius fructus nondum pomum medicum sed citrum ab omnibus nominatur.

Sirupus de acetositate citri. s. succi acetositatis citri lib. xij. decoque in vase vitreato super prunas cum facilitate usque dum consumatur tertia pars ipsius: deinde coletur et dimittatur donec clarificetur et accipe ex eo quod est clarum lib. vij. et funde super ipsum ex uulere claro et depurato lib. v. et coquantur donec inspissetur: si autem estas fuerit dimittatur in sole donec eius acetositas consumatur.

¶ Iste sirupus de acetositate citri est multum in usu: et debet fieri cum magna diligentia. apud nos generaliter faciunt ipsum in hieme lite tempore apud festum natiuitatis domini nostri iesu christi: quod illo tempore citri deferruntur ex ianua ad nos tunc faciunt sirupum.

Sirupus de agresta modus operatio eius est sicut sirupi de acetositate citri: et quidam condunt cum garofolis.

¶ Iste sirupus est in usu. Auicenna inquit tocanonis habet unam aliam descriptionem et est fere eadem. Etiam Franciscus de pedemontium in ca. de cura male complexionis scilicet cum materia simplicis et oppositis habet unam aliam

descriptionem que eadem est cum illa. d. Auicena.

Mesue dicit q̄ modus operationis eius est sicut sirupi de acetositate citri. z sic est q̄ accipiatur li. xii. succivue acerbe: decoquatur lento igne vel ponantur ad solē vsq̄ ad cōsumptionē tertie partis deinde coletur z dimittatur donec clarescat tūc accipe ex eo sc̄z succo quando erit clarus lib. vii. zuccari clarificati sicut iuleb. li. v. z coquatur simul vsq̄ ad perfectā cocturam z reseruentur.

Que plura sunt genera s̄z hic intelligunt ille que in colore sunt citrine z ruffe. z dicūt sapientes q̄ predcēvūe debēt esse ex illis ex quibus fit agresta. Albucasis in tractatu seu cuudo docet modū extrahendū succum vūe acerbe. Pet. de crescentijs inquit. agrestuz fit duplex liquidū z sic cū. agrestū liquiduz fit hoc modo: cū vūe sunt acerbe vsq̄ ad debitū vel quasi peruenierint ad augustū colliguntur z pistantur z in mastellū vel tinam vel aliud vas ponunt ad solē z in eis aliqd de sale ponatur: postq̄ duos dies vel tres ad solem steterint accipitur succus z repositus vsui reseruetur: z quidā sal nō ponūt: s̄z cum eo melius reseruetur zc. ibi etiā docet facere agrestum siccum.

Sirupus de granis mirti. s̄z. succi granorum mirti purificati lib. vii. zucca. albi lib. v. fiat sirupus fm̄ artem.

Iste sirupus apud nos est vsu: mirtus est arb̄ or semen vero ipsius dicitur mirtilus species eius due sunt. s̄. alba z nigra: idem posses dicere domestica z agrestis: domestica vero est mirt⁹ que semen nigrum habet. agrestis est chubebe. que alio noīe mirtus alba appellatur: z ambe sunt note.

Sirup⁹ de albalac. s̄z. albelac z enucleē z cōteratur z coquatur vsq̄ ad cōsumptionē duarū partū: z fiat sirupus cuz zuccaro fm̄ artem.

Iste sirupus apud nos nō est in vsu. Joh. han. Serapio in suo antidotario h̄z vna aliam descriptionem albelac vel belac sc̄dm opinionem plurimū doctorū sunt dactili immaturi. alij dicūt q̄ sunt anacardi: qd̄ ignoro. Matth. siluaticus inquit. albelac est species dactilozum: z sunt dactili immaturi. id est acetosi. Nicolaus florentin⁹ in libro quarto in ca. de squinantia dicit albellac. i. alde la. i. dactili immaturi: z hec cōs̄ est opinio.

Sirupus de papauere. s̄z. papaueris albi et nigri z pprie capitum eozum. añ. 3. lx. z decoquantur in lib. iiii. aque pluuiialis vsq̄ dum redeat ad lib. i. s̄. z cū zuccari albi: z pentidorum añ. 3. iiii. z fiat sirupus.

Iste sirupus sc̄dm intentionem doctorū nō est ille quo vtimur: sed ille quo vtimur ē sirupus de papauere compositus: cuius descriptionem idem describit: de quo infra Nicolaus habet vnam descriptionem: s̄z nō est in vsu. Aut. habet duas in quinto canoī. s̄z nō cōcordat cum ista nec in vsu sunt. Mator q̄ illud lumen vel verius tenebra apothecariorum posuerit descriptionē sirupi de papauere ex auctoritate Mesue: sed non concordat descriptio sua cū illa domini mesue. Bas in libro diuisionum in capitulo medicina rum tussis asmatis z saniet habet vnam aliam descriptionem: s̄z nō est eadem.

Papauer quādo simpliciter reperitur de semine papaueris albi intelligitur. Macer inquit. Dicit vtm̄ gelidam sic eamq̄ papaueris esse: Tres illi tribuūt species. flosvitus albus. Alterius rose⁹ rubeus palensis minoris flos est. hanc vulgo dicūt agreste papauer. Hobiltoz cunctis est semen que gerit album. z florem. hoc est notum.

Sirupus de bisantijs: z eius interpretatio est sirupus de bisantijs. s̄z. succi endiuie succi api. añ. lib. ii. succi lupuli: succi boraginis: aut buglose. añ. lib. i. bulliant ebullitione vna z dispumentur z depurentur. s̄z. eozum depuratorum li. iiii. zuccari tabarzet. i. albi li. ij. s̄. z coquatur cum facilitate donec fiat sirupus: z quandoq̄ ad omnē partē succi depurati ponitur aceti boni albi z clari pars. s̄. z quandoq̄ bulliant in succis foliozuz rosarum. 3. ij. liquiritie. 3. s̄. spice. i. nardi. 3. ii. anisi feniculi: seminis api. añ. 3. iiii. z est mirabilis.

Iste sirupus est in vsu. sub nomine sirupi de bisantijs: nō autē dicitur sirupus de bisantijs: q̄ in ipso blactebisante ingredientur sed pōt dici de bisantijs a loco quodā noīa to bizantiū in confinio macedonte: vt dicit Benti. sup̄ q̄luto casū B. Dias. aut in cap. de purpurea marina. i. blactabizantia aut: q̄ bizantium est quidā locus in quo p̄tīmū inuenta fuit blactabizantia. z ideo bizantia a quodam loco pōt appellari. Papias etiam dicit. bizantuz est vrb̄ thracie a paufama rege sparthanozū cōdita: post a constantino p̄cipe in malus aucta constantinopolis nūcupata: est totū caput orientis. Jo. toxteli in q̄t. byzantiū prima cū y greco sequentē cōsonate. penultima cū. t. exili z i. latino scribitur: vrb̄ est thracie maritima a paufama sparthanozū rege p̄tius cōdita. vt testatur iustinus libro suo epithomatis nono. nunc vero constantinopolis a constantino impe-

ratore qui eam ad auris et exornavit vocatur idem etiam notat: supplementum cronica: libro quarto. etiam alio vocabulo potest dici quod bizantium est genus denarij vel ducati. Unde Guarinus veronensis ait. bizantium vel bizante olim dicta est constantinopolis inde bizantius bizantia bizantium: vel bizanteus bizantea bizanteum. i. constantinopolitanus: hinc etiam adhuc moneta istius civitatis dicitur hic bizanteus: vel hic bizanti? et sic Mesue vult quod per bizantium intelligamus denarij. et hoc quod iste sirupus apud medicos est carissimus: et etiam apud infirmos propter utilitatem que reperitur in ipso sicut bizanti: vel denarij: sunt charissimi apud homines: et iste sirupus potest fieri cum aceto: et sine: sed sine aceto est magis in usu.

¶ Si autem sirupum de bizantijs cum aceto facere volueris addatur per qualibet lib. sirupi de bizantijs sine aceto lib. 5. aceti boni et iterum coquatur quod tunc appellatur sirupus de bizantijs cum aceto: sed quando doctor ordinat sirupum de bizantijs simpliciter de illo qui fit sine aceto intelligit: et illos succos qui in ipso ingrediuntur: oportet conservare per totum annum ad necessitatem troscorum de eupatorio ac aliorum.

Sirupus acetosus. ꝑ. zucca. boni albi. lib. v. et funde super illud in vase lapideo aqua fontium dulcis et clara. lib. iij. et decoquat semper abjiciendo spumam eius et sit ignis in quo coquitur prunarum aut tenuis flamme sine fumo et decoque hoc modo donec clarificetur et diminuta sit aqua sicut medietas eius: deinde funde super ipsum aceti vini albi clari lib. ii. in leui et forti lib. iij. et in mediocri lib. iij. et da ei post illud perfectionem et cocturam.

¶ Iste sirupus est multus in usu. Mesue dicit. sermo in sirupo acetoso dicens quod iam significata est inter verificatores virtus sirupi acetosi: et excellentia eius. scilicet in communitate et posse ipsius in materias calidas et frigiditas et subtiles et grossas et viscosas siue adherentes etc. iste est sirupus acetosus simplex. Saltenus in libro secretorum habet unam descriptionem sirupi acetosi que conservatur sanitas corporis: sed non sunt idem. Aut. in quinto habet multas descriptiones: sed non sunt in usu.

¶ Acetum. id est oxos: oxo vero grece est acutum. Serap. capitulo de aceto ex auctoritate Dioscoridi dicit quod infrigidat et stupratur et est bonum stomacho: et pronocat appetitum Petrus de crescentijs docet qualiter fit acetum et de virtute eius. Liber qui dicitur al

bulchasis in tractatu secundo in capitulo de preparatione medicinarum que fit ex plantis inquit. modus distillandi aquam ex squilla que occidit mures et que ponitur in medicis ex qua fit sirupus acetosus hic intelligitur quod ex aqua distillata ex squilla debet fieri sirupus acetosus: sed ista non est intentio domini Mesue. ipse dicit aceti vini albi clari: et non dicit aquam factam ex squilla: ut vult Abulchasis. Gal. in suis secretis dicit saturati. i. acetum acetosus: et hoc est in capitulo de structura anhelitus. et doloris stomachi. Sirupus acetosus cum radicibus. ꝑ. aque fontium clare lib. x. et ꝑ. iuce super ipsam radicem fenculi: apij: endiue an. 3. iij. anisi seminis fenculi: apij an. 3. viij. seminis endiue. 3. 5. coquatur cum facilitate usque dum veniat ad lib. v. tunc ꝑ. iuce super ipsam zuccam boni lib. iij. et clarificetur sicut prius. deinde funde super ipsam aceti boni quantitatem sufficientem iuxta modum superioris doctrinez da ubi oportet.

¶ Iste sirupus est in usu: sed non utimur sub nomine sirupi acetosi cum radicibus generaliter faciunt: et facere debent apothecarij sub nomine sirupi acetosi compositi vel sub nomine sirupi de duabus radicibus. tamen Mesue habet tres radices: quod non est consensum: sed error hic est quod radices communes sunt ad numerum quinque videlicet fenculi: apij: petrosili: brusci: et speragi: de quarum ex istis quinque nisi due ingrediuntur in isto sirupo: et propter id nominatur sirupus de duabus radicibus: endiua vero non ponit in numero istarum quinque.

Sirupus de cannis. ꝑ. succi granorum dulcium lib. iij. aque malorum de sent: et aqua cannarum zuccari aut penidiorum ana. lib. j. 5. et fiat sirupus.

¶ Iste sirupus non est in usu. Mesue habet sirupum de cannis: scilicet de canna de qua fit zuccarum. quidam mel canne vocant hec in Sicilia partibus reperitur Sicilia insula est prope sardiniam. ab oriente cingitur mari adriatico. a meridie africa: ab occidente forma cannarum zuccari est sicut forme cannarum mellice foris et intus: sed si canna melis dulcem gustum reddit. canna vero mellice habet contrarium.

¶ Malum sem siue mororum de seni sunt morum grossi: de quo fit diamoron.

Sirupus de portulaca. ꝑ. succi endiue coacti depurati lib. iij. seminis portulace. 3. xij. terantur semina et fundatur super ea succus et dimittatur in vase lapideo per diem et nos

De sirupis

ctem et coquatur cum facilitate usque ad medium: et addas zuccari lib. ij. fiat sirupus: et quando additur aceti lib. j. aut succi malorum granatorum acetosorum lib. j. fiat sirupus.

Iste sirupus non est valde in usu: et potest fieri per duos modos. videlicet si accipiatur succus endiue coctus et depuratus et addas zucarum: tunc est sirupus de succo endiue si autem addas alia tunc est sirupus de portulaca.

Portulaca secundum circa instans habet maiorem efficaciam viridis quam sicca. Serap. capitulo de portulaca nominatur herba stulta parpitella. Hec apud Dioscoridum vocatur andragne. Macer autem andragne grece que portulaca latine dicitur hec vulgipes pulli more vocatur.

Sirupus de violis. Recipe violarum. 3. lib. seminum citoniorum seminum malue ana. 3. viij. iube sebestem. ana. numero. xx. et coque cum lib. vi. aque curcubite usque ad tertiam partem. et cum lib. j. s. zuccari fiat sirupus.

Iste sirupus est in usu: sub nomine sirupi de violis compositi: sed quando doctor simpliciter ponit. Recipe sirupi de violis: intelligitur de illo qui fit ex infusione violarum: cuius descriptionem vide supra. idem Desius in sua practica in capitulo sermo in aqua cicerum. habet duas descriptiones: sed ista est nobilitior illis.

Viola secundum Desium est medicina temperata conueniens et fit per eam male qualitatis permutatio et nature solutio melior est quecumque est ex primis: quam non inuenit calor resoluens virtutem: aut pluuia dissipans. Isidorus inquit. Viola propter vim odoris nomen accepit cuius genera sunt tria. et sunt hec purpurea leuce. id est alba cherri. i. viola citrina dicta saracenicam: et omnes sunt note: secundum circa instans omni anno viola debet renouare.

Malua. scilicet semen quod satis est notum. Plinius ait. Malue satiuę et siluestris duo sunt genera. amplitudine foliorum discernuntur maiorem greci malopen vocant in satiuę alteram a molliendo ventrem malachen vocant et siluestribus cutus grande folium et radices albe altea vocatur ab excellentia effectus. Serap. capitulo de malua dicitur chubeze. id est malua. Auicenna. in secundo de cubeze capit. facit et inquit. quod est species malue: et dicunt quod cubeze est siluestris: et maluchia est domestica et cubeze quidem est species quedam que dicitur maluchia arborea et ipsa est altea et est olus iudatuz: et non est longius quin sit species eius et est melior que

fit in ipsa terra.

Sirupus de iuibis. Recipe iubarum lib. x. violarum: seminis malue. ana. 3. v. capillorum ueneris. 3. j. seminum citoniorum papaueris. scilicet licet semine papaueris albi: melonis. lactuce: dragaganti. ana. 3. iij. liquiritie: ordei mundi. ana. 3. viij. decoque in lib. iij. aque fontium et cum lib. ij. zuccari fiat sirupus.

Iste sirupus est in usu: et maxime secundum istam descriptionem. Idem in sua practica in capitulo de asmate habet unam altam descriptionem ex auctoritate hamec et est fere eadem: tamen ista est nobilitior illa.

Iube apud Auicenna. in sexto canonum. melliores sunt maiores earum. Dia. nominat iube. sed de forma ipsius non loquitur. Auicenna in capitulo de fractura ossis causa doloris dicit. iube que arabice dicitur auptem habet fructus sicut cornu quod apud omnes satis est notum.

Capillus veneris secundum Desium dicitur apud quosdam capillus fontium: et dicitur capillus hominis memorialis. capillus veneris vero est debilis in aqua et virtus eius cito tollit. Sirupus de papauere. Recipe papaueris albi et nigri. ana. 3. l. capillorum veneris. 3. xv. liquiritie. 3. v. iube numero. xxx. seminis lactuce. 3. xl. seminis malue: seminis citoniorum ana. 3. vi. coquantur in lib. iij. aque usque ad duas: et cum zuccaro et penidiorum ana. 3. viij. fiat sirupus.

Iste sirupus est ille qui nobis scdm plurimum usu venit superposita fuit alta descriptio ex auctoritate eiusdem: sed non est ita in usu. idem in cap. de tussi habet tres descriptiones sed non sunt in usu: nec eadem.

Papauer sicut inuenitur in septimo simplicium apud Galienum sunt multe species. nam inquit. micon. id est papauer scilicet albu micon caratides. i. papauer cornutum nomen quidem sic a fructu breuem connexionem habente sicut fenugrecum: ut assumitur cornu bouino vocatur. et est aliud quod dicitur micon irathia. i. papauer herchuleum. vocatur autem et spumosum: quoniam totum album est et spumosum paruum. secundum circa instans semen papaueris albi et nigri seruat per decem annos.

Sermo in aqua mellis. Recipe mellis boni et mundi et parte cuius color est sicut color palee: et quod est iter tenue et spissum: et quod est boni odoris: et quod est modice acuitatis: et quod non est antiquum: sit eius lib. j. et pone ipsum in vase lapideo aut vitreato: et funde super ipsum aqua fontis dulcis: et clare lib. viij. Et coque ipsum cum facila

tate: et auferatur spuma eius: et non dimittatur super ipsum multiplicari: immo quanto apparet auferatur. deinde coletur colato: et denso de panno et utere finem quod ipse docet. Et sunt ex hominibus qui aromatizant illas cum speciebus alesangineis: sicut zinzibere croco cunamomo: mace et similibus: et sunt qui aromatizant cum galla muscata: ligno aloë et similibus.

¶ Mesue inquit. quod posuerunt antiqui diuersitatem in aqua mellis: qui locuti sunt de ipsa: et scripserunt ei iuuameta plurima que sunt in ea: quia sitim sedat et multa alia: ut videtur ibi: hec apud nos est in usu. quidam existimant quod sit mellificatum: quod ignoro: quod idem aliquid capitulum facit de mellificato: de quo infra et iam idromel apud grecos est aqua mellita. Basis in nono Almasoriz. in capitulo de collica habet modum faciendi idromel. et est quasi idem. Auic. in quinto canone. habet duas descriptiones sirupi de fauis mellis: et idem est cum idromelle secundum descriptionem Jo. Serap. et sic si legis vtriusque descriptiones videbis quod sirupus de fauis mellis apud Auic. cum idromelle apud Jo. Serap. sunt idem.

¶ Mel secundum Dioscoridum. est ros celestis quem apes colligunt. Isidorus in causa. de escis dicit mel grece appellatur est quod ab apibus nomine habere probatur. nam apes grece mel esse dicitur etc. Mel secundum intentionem Mesue. melior est quod colore palee habet: et quod est tenue et spiritum quod est boni odoris. secundum autem Serap. bonum est cuius color tendit ad rubedinem: neque est nimis liquidum: et quando immiseris in eum digitus adheret digito et venit cum eo et melius quidem mel est mel vertis. deinde mel estatis. mel vero hiemale est malum. Auicenna laudat illud quod est vere dulcedinis: boni odoris declinantis ad acredinem et ad rubedinem: et quod est ut palea in colore: quod non est subtile: viscosum: quod non absconditur: et melius est vernale: deinde est iuu. hiemale autem est malum. idem aut Serap.

¶ Secantabin purum. R. mellis boni lib. ii. aceti boni lib. i. aque fontium clare et est dulcis lib. iiii. et quandoque exigit dispositio ut addatur ad quantitatem aceti: sicut et scire fecimus in capitulo de sirupo acetoso: et operatio est ut accipiatur mel et aquar abijciatur spuma eius: deinde fundatur super illud acetum et decoquantur et non dimittatur eleuari et ex crescere super ipsum spuma eius: immo auferatur omni hora et clarescat: et cum coctum fuerit reconde.

¶ Iste secantabin vel squingebin est in usu sed nos videtur sub nomine oximellis simplicis. Simon ianuenis dixit squingibin arabice est sirupus acetosus siue mellinus: quod est oximel et sic sapientes hodierni faciunt oximel simplex secundum istam descriptionem de secantabin puro: et sic debet fieri. vide Nicolaum in suo antidotario. nam habet scriptum oximel simplex: quod idem est.

¶ Secantabin de radicibus. R. corticum radice apii: feniculi ana. ʒ. ij. feminis anisi: feniculi: apii. ana. ʒ. i. mundentur cortices: coterantur: et projiciantur super eas in vase lapideo aceti boni antiqui et albi lib. x. aque lib. xij. et dimittatur per dies ac noctes: deinde coquantur donec eius tertia consumatur: postea coletur et projiciatur super ipsum mellis quod sit medietas eius: coquantur cum facilitate: sicut superius diximus.

¶ Secantabin sicut dictum fuit est oximel et propter secantabin de radicibus est oximel et est quo moderni pro oximelle composito vtuntur. oximel vero secundum Isidorum appellatum: quod aceti et mellis permixta: conficiat materia unde et dulcedinem retinet et acorem. idem in causa. de pluresi habet unam aliam descriptionem ex auctoritate. Gal. et ibi habet mellis et zuccari sulemem. i. illius regionis: sed non sunt idem nec videtur illa.

¶ Sirupus de menta ex intentione nostra: et est excellentior priore. R. succi citonorum muzorum: et est sapor compositus ex dulci et acetoso succi citonorum dul. succi granatorum acetosorum: et dulcium et muzorum. ana. lib. i. s. projiciatur super eos mente sicce lib. i. s. foliorum rosarum. ʒ. ij. et dimittantur per diem et noctem: deinde coquantur cum facilitate usque ad medietatem. et cum mellis vel zuccari lib. ij. fiat sirupus et aromatizet cum galla. s. galla muscata

¶ Iste sirupus est ille qui est in usu. idem habet unam aliam descriptionem: sed ista est excellentior priore. Auic. in quinto canone. habet unam descriptionem sed non videtur illa.

¶ Menta apud Dioscoridum. vocatur ediosmum: mente autem genera sunt quinque. s. menta domestica que proprie hortulana dicitur vel communis: vel odorifera. et est alia siluatica que mentastrum siue calamenum siluaticum dicitur: et est alia dicta balsamita siue menta aquatica et hec iuxta aquas reperitur. et est alia cuius folia sunt nigriora a. i. s. et hec dicitur menta romana vel saracenicum. et est alia dicta menta non odorifera. et hec est calamenum. et omnia ista quinque genera debent poni in vuguento marciaton de quo infra.

Sirupus de absinthio. ꝑ. absinthij romani lib. 5. foliorū rosarū. 3. ii. spice. 3. iii. vini albi boni antiqui ꝛ odoriferi: succi citoniorū añ. lib. ii. 5. ꝛ dimittatur per diem ꝛ noctē in vase lapideo: deinde coquantur cum facilitate vsq; ad medietatem: ꝛ cū mellis lib. ij. fiat sirupus expertus ꝛ nobilis.

Iste sirupus est ille quo vtimur idem de scribit vnam altā descriptionē: sed ista est nobilitas. Absinthium vñ eundē Mesue est multiplex: sed illud qđ intendimus nunc est absinthium romanū. Isidorus ait absinthium grecū nomen cuius probabilius est qđ in ponti regione nascitur. vnde absinthiū ponticum nominat. Diasco. absinthiū est omnibus notum cuiꝝ pbabilis est pōticū ꝛ capadociū nascens in monte. vnde nomē accepit. Hallabbas i practica vocat ipm bulēgi

Sirupus de fumo terre maior. ꝑ. mira. citrinorū chebulorū. añ. 3. xx. boraginis vel buglose. violarū absinthij cuscute. i. podagre lini añ. 3. i. liquiritie rosarum añ. 3. 5. epithymi polipodij añ. 3. vii. prunorum numero. c. passularum enucleatarū lib. 5. tamarindorū cassie fistule añ. 3. ii. hec oīa bullāt in aque lib. x. vsq; dum deueniant ad lib. iii. ꝛ cū succi sumiterre cocti ꝛ depurati ꝛ zuccari ana. lib. iii. fiat sirupus.

Iste sirupus de fumo terre maior est ille qui est in vsu ꝛ habet maiorē efficaciam qđ minor. Fumus terre fm eūdē ponit inter medicinas benedictas. sed de forma herbe ipse us non loquitur: ꝛ hoc est quia credo qđ sit nota omnibus. Circa istās dicit. fumusterre dicitur quasi fumus a terra in multa quantitate emittitur. dicitur autem fumus terre quia generat a quadam grossa fumositate a terra resoluta ꝛ qđto viridior est tanto melior: ꝛ in sicco nulla est efficacia. Au. in. ii. canōn. inq̄t fumusterre melior est ille qđ est viridior recēs acutus amarꝝ ꝛc. Mesue dicit. boraginis vel buglose quasi dicat: pone vnum pro alio ex istis duobus: qz in virtute ꝛ spē fere conueniunt. ambe corfoitant cor: sicut est notum.

Sirupus de liquiritia. ꝑ. liquiritie. 3. ii. capillorū veneris. 3. i. isopi sicce. 3. 5. piuce super illud aque li. iiii. ꝛ dimittant die ꝛ nocte. deinde coquantur vsq; ad mediam partē. deinde proiice super illud mellis ꝛ zuccari. ꝛ penidiorum añ. 3. viii. aque rosate. 3. vi. fiat sirupus et administretur.

Iste sirupus apud nos est multum in vsu. Liquiritia vero apud Dias. vocatur gliq̄ritia. glicozitia vero reperit in multis libris

de greco trāslatis: qđ est dictū dulcis radice nam glitcon dulcis riza radix. Ibi. inquit glicozitia grece ex eo dicta qđ dulce radice habet: at eadē ad ipsos qz sitientibus sitim sedat. hec est satis nota. Sal. in septimo simpliciū ait. gbus: id est liquiritia id quod est vtilē ꝛ hac planta est succus radice eius. Me. habet in isto sirupo aque rosate qđ sapientes volunt intelligi aquaz rosarū distillatā per elēbicum. quidā vero dixerūt qđ intelligitur de aqua que fit ex infusione rosarum: s; non est credendū.

Sirupus de isopo. ꝑ. isopi sicce. radice apij. petrosellini: fenculi: liquiritie ana. 3. c. oidei mundi. 3. 5. seminis malue: draganti: seminis citoniorū: ana. 3. iii. capillorū veneris. 3. v. tutubarū sebestē añ. numero. xxx. passularū enucleatarū. 3. xii. ficuum sicca rū ꝛ dactylorum pinguiū añ. numero. x. albarū penidiorum lib. ii. ꝛ fiat.

Iste sirupus est in vsu ꝛ maxime fm istā descriptionē. Idem Mesue in capitulis de tussi habet quattuor vel quinque de scriptiōnes sirupi de isopo: quaz nulla cum ista concordat nec etiā inter se.

Isopus sicca ad differentiam isopi humidi dicitur que est sordes aggregata super lanam. Isidorꝝ isopus herba purgatis pulmonibus apta. vnde ꝛ in veteri testamento per isopi fasciculos aspergebant agni sanguine quos mundare volebant. de ipso vide supra in diasopo.

Sirupus de prassio. ꝑ. prassij. 3. ii. isopi capillorū veneris añ. 3. vi. liquiritie. calamiti. anisi. radicum apij. fenculi añ. 3. v. seminis malue fenugreci. ireos añ. 3. iii. seminis: lini seminis citoniorū añ. 3. ii. passularū enucleatarum. 3. ij. ficcus. siccas pingues numero xv. penidiorum lib. ii. mellis boni dispumati lib. ij. ꝛ fiat.

Iste sirupus est in vsu: ꝛ maxime fm istā descriptionem. Idē in cap. de asmate habet duas descriptiōes ex auctoritate hamec: s; cum ista nō cōcordāt: nec in vsu sunt.

Prassiu. i. marubiū album. Pl. ait. greci perision vocāt alij linostron: nonnulli philopedē: aut philogares. Circa istās ait. marubium herba est que alio nomine prassium dicitur. folia eius medicine competunt: herba collecta: ꝛ in vmbroso loco suspensa per annum seruari potest. est aliud prassium qđ vocatur prassiu viride: ꝛ hoc fm intētionem nicolat est flos eris. prassion apđ grecos est porrum. prassium s; est marubiū album: ꝛ est herba satis nota.

Sirupus de calamento p̄fert spleneticis. &c. calamenti domestici 2 lib. añ. 3. ij. keisim. i. le uiscti: dauci: squinanti. añ. 3. v. passularum enucleatar. lib. 5. 7 mellis lib. ij. 7 fiat sirupus.

Iste sirupus est ille qui cōter est in vsu. idem habet vnā a liam descriptionem: s; hec est nobilior illa. *Sal. in lib. secretorū* habet vnā a liā: sed nō est eadem: nec est in vsu.

Calamentum domesticum fm̄ modernos est vsuale. Circa instans calamentuz inquit herba est que alto nomine nepita dicitur.

Calamentū montanum melius est: qz est magis siccum. cum flores p̄ducit dz colligi. *Dia. ait.* calamentū quaz pulegium agreste multi dicūt: 7 ip̄a montuosa est 7c. calamentū fm̄o agreste fm̄ infertione *Nicolaus* est nepita siue herba dicta a vulgo gataria siue neuida. nā sine dubio nepita est calamenti species. vnde *Dacer.* herbam quā neptam vulgari sepe vocamus. *Hac* medici greco calamenti nomine dicunt.

Sirupus de eupatorio. &c. radicū apij: feniculi: endiuie ad. 3. ij. liquiritie. squinanti: cuscute: absintij: rosarū añ. 3. xij. capillorū venenis: bedegar: suchaa: florū buglose aut radicū eius: anisi: feniculi: eupatorij ana. 3. v. raued: id ē reubarbarij: mastice. añ. 3. ij. spice assari: id est assarebacare. folij. ana. 3. ij. coque in aque lib. viij. vsq; ad tertiam: 7 cuz lib. iij. zuccari fiat sirupus addendo succū a p̄ij endiuie q̄titate sufficentē 7 vinū reserua.

Iste sirupus apud nos est multū in vsu. 7 magnificata est virtus eius vt docet experientia: sed nō solum in oppilatōibus epatis vt in alijs pprietatibus: sed sunt qui faciūt: 7 quando credunt aliqua facere nihil faciūt 7 hoc est propter simplicitā q̄ in ipso ingrediuntur: vt ostendam.

Bedeguar siue bedeguard idem sunt: 7 ē quā *Diasco.* *Acanthis leuce* vocat: s; apud *Serap.* est spina alba de qua ipse *Sera.* scribit in littera. b. bedeguar. 7 in littera. s. scribit spina alba: q̄ idem est. similiter facit *Auce.* in secundo canoñ. sed opinio ignorantū apothecariorū multorū ē quod bedeguard sit quedam res similis spongie que nascitur sub quadam planta que apud *Diasco.* vocatur cmosbatus. i. rubus canis 7 in ea aliquādo reperit̄ur vermes: 7 sic meo tempore vidi multos eam ponere in isto sirupo loco bedeguar: sed deceptuntur. nā vide *Nicolaum florentinū* in libro septimo in capitulo de cācro quī dicit. dicunt quidam experimentatores quod fiat puluis ex eriton qui oritur super rubum canis qui a quibusdā sed non res-

cte ponitur p̄ bedeguard. Moderni genera liter in puluere qui sit p̄tra botium gulle habet bedeguar d: sed littera nō est bona: quia predictus puluis reperitur apud *Rainaldū* de villanoua in capitulo de botio gulle 7 ibi dicit. &c. spine rosarum 7 credo q̄ sit illa spōgia q̄ falso bedeguard dicit. Ille qui de nouo scripsit lumen apothecariorū dicit q̄ bedeguard est radix cardonis b̄ndicti masculi: quod non est credendum: sed vt veritatē peritior sit via: hic volo scribere formam verū bedeguard. 7 quod debz administrari i isto sirupo fm̄ *Serap.* ex auctoritate *Dia.* qui dicit bedeguar. i. spina alba. *Diasco.* nominat acanthis leuce: 7 in greco est spina alba: et est planta que nascitur in montibus zagala: 7 habet folia similia cameleunte albe: nisi quia sunt strictiora 7 albiora 7 super ea est simile bore albe: sunt spinosa 7 habet stiptem longum duobus brachijs in grossitudine digiti polictis vel plus color eius est vergēs ad albedinez: 7 super summitates eius sunt capitella spinosa similia eritto marino: nisi quia sunt minora: 7 oblonga: 7 flos eius est coloris purpurei 7 semen eius est simile grano gineo quod idē est: nisi quia est rotundius eo: 7 id quod administratur ex ipsius planta est radix vide ergo si bedeguard est illa spōgia: vt volunt ignorantes.

Suchaha est etiam species cardoni 7 est ppinqua bedeguar. 7 est quā *Diasco.* vocat acanthis arabica. i. spinam arabicam 7 est similit̄ supra dicitē. i. similit̄ bedeguar. nascit̄ spinosa 7 alba. *Dia.* situat. vult q̄ sicca sit cameleunta alba quod non credo. *Haz* *Diasco.* 7 *Sera.* de vtraq; faciūt distincta capitula. 7 fm̄ *Hp̄oso.* de hone. suchaha bedeguar quod non est: 7 fm̄ lumen est radix cardonis benedicti femine: quod non reperio apud auctores: sed sit quomodo cūq; suchaha apud *Diasco.* est achantis arabica. 7 fm̄ *Serap.* est spina arabica. 7 fm̄ *Rasim* est megalem 7 idem *Sera.* ex auctoritate galieni ait hec herba est similis plante bedeguard nisi qz fructus eius desiccatur stipticat plus eo: 7 fructus 7 radix eius est fortior. fm̄ *Paulum* suchaha est herba dulcis que extenditur sup terram: 7 facit capita grossa prope radicē 7 exeunt ex illis capitibus flores sanguinei: et sic est fm̄ veritatē q̄ suchaha est herba spinosa alba expandens se super terram. cuius flos est i colore sanguinis: 7 hec est pp̄te suchaha que administratur in ipso sirupo radix eius vsui medicine competit.

Postq̄ dicit de bedeguar ac suchaha que sunt species cardonis. etiā mea intentio est declarare quasdā alias species q̄ ponunt in numero cardonum. nam primo est cameleūta alba et nigra: sed de alba Sera. dicit q̄ sūt homines qui nominant eam acattia: et de nigra dicit q̄ nominant eam homines cameleūtam ppter varietatem florum eius: q̄ ex eis reperit̄ virides multum: et aliquid ad albedinem declinat̄: et aliquid ad celestē colorē et quidā ad rubedinē sanguinis fm̄ diuersitatem locorū: in quibus nascuntur. et est aliq̄ cardus qui alio nomine scolimas vocatur et iste apud quosdā est cardus dictus arcofos. sed ignoro verū. Serap. in suo cap. ait in fine capituli de cardo. comedī planta ista recens sicut comedūt sparagi. ego vero nec nego nec affirmo q̄ scolimas sit arcofos. i. arctiocythi: sed nomē suū verū est chinera: aut alio noīe dicit arcofos. de quo vide Basim in tertio almanzor̄is qui virtutē eius describit: sed formā non tamen iste cardus est spinosus cuius capita comedūt deferuntur de tanua. Aut. in. ij. cañ. dicit cheuchezred est gūma arcofos. Joānes Serapio in suo antidotario in fine inquit cācarzed. i. gummi arcofos. Auer. in. v. col. inquit harchaf. i. cardus alchivult dicere archigotico: et est alius cardus quo vtuntur hoīes ad gargellandū pannos et bireta et similia: et iste apud Diasc. vocatur dispacus: et a multis ignorantibus virga pastoris. et est alius cardus dictus astaricon: siue centūcapita celestis coloris: et iste apud nos nascit̄ iuxta vias: et est alius q̄ dicitur cētūcapita alba: et hec est iringus. et est alius qui a modernis cardus bñdicit̄ appellatur et iste est quē hodie herbā turcham vocant siue sedū: vt apud Dia. siue eregerō vt apud Pl. flos buglose. aut radicū eius flos vero vt vult Pass. dictus est q̄ cito fluat. quasi fluoz. Isido. vero inquit. flores nominatur q̄ cito defluant de arboribus: quasi fluozes q̄ cito fluantur.

Folium. i. malabatrū in hac descriptione loco eius ponitur macis. vt dicit Aut. in. ij. cap. de folio. si vero in ipso ingredere spica potest poni: sed quia spica ingredit̄ macis.

Sirupus de thimo. s. extremitatū timi. 3. ij. calamenti: mente sicce ana. 3. v. seminum aut si fenculi: apij: dauci: ana. 3. iij. passularum enucleatarum. 3. iij. et cum lib. ij. mellis fiat sirupus et aromaticē cū. 3. ij. gallie muscate

Iste sirupus est in vsu. Thimus fm̄ Isidorum appellatur est q̄ flos eius odorem refert: de quo Argilius. Adolnetq̄ thimo

fragrantia mella. Pl. Thimus flore satonascitur: nec durat nisi in afflatu maris ppter thimū em̄. quod in attica regiōe abūdat melatticū summe laudis in toto mundo est. Desue in cap. de isopo quem vocat hasce inquit dicunt quidā q̄ est isopus hortensis. et dicit alij q̄ est vna ex speciebus origani: et in fine forme pdicte plante ait et planta eius vt dicitur est mater epithimi: ergo est thimus. nam sine dubio hasce est thimus: et flos ipsius est epithimus. quidā thimū polycar tū maiorem vocant alij hasce: Desue h̄z h̄c extremitatū thimi: et est melior pars plante eius.

Sirupus de epithimo. s. epithimi boni hortensis. 3. xx. mirre: citrinorū: indorū. ana. 3. xx. cuscute sumiterre añ. 3. x. thimi. buglose: calamenti: emblici: bellerici: liquiritie: polipodij: agarie: sticados. añ. 3. vj. rosarū seminis fenculi: anisi. añ. 3. ij. 5. p̄miorū numero. xx. passularū enucleatarū. 3. iij. tamarin. 3. ij. 5. zuc. li. iij. rob. i. vini cocti li. ij. et fiat sirupus.

Iste sirupus est in vsu. Epithimus s̄o fm̄ Desue est ex herbis supra crescentibus alijs herbis et est simile cuscute fm̄ Diasc. Epithimum est flos thimi similis thimbre. i. saturegie. Isidorus inquit. epithimū grece q̄ latine d̄: flos thimi. nam flos grece thimū vocatur. est autē flos timbre similis. circa instās epithimū flos et nō herba medicine cōpetit: et q̄ pducit flores colligi debēt. Desue laudat subruffū cretēse acuti odoris Aut. laudat cretēse et hierosolimitanū: et est decliue ad rubedinem.

Sirupus de sticados. s. floz sticados. 3. xxx. hasce. i. thimi: calamenti: ougam añ. 3. x. anisi p̄iretri añ. x. vij. pip̄eris lōgi. 3. iij. zinziberis. 3. ij. passularū enucleatarū. 3. iij. mellis lib. v. odas cū cinamomi: calami aromatici spice. i. nardi croci. ziziberis. pip̄eris nigri et longi. añ. 3. ij. 5. liga ī p̄ano raro: et suspēde ī sirupo dosis eius est. 3. ij. cū aqua decoctio nis spice et florū alchilii. i. chūchil. et est flos rois marini.

Iste sirupus est in vsu maxime fm̄ descriptionem. idem Desue in cap. de egritudinibus nervorum habet vniā aliā descriptionē ex auctitate iudei et dicit q̄ est medicina mirabilis p̄ferens oibus egritudinibus nervorum: sed non est eadem nec in vsu: tamen ibi habet zinziaz quod est iua siue camepitheos vt dictum fuit in electuario de iua.

Sticados fm̄ Desue medici laudant arabicum et melior pars plāte est flos post folia Dia. dicit sticados ab insula galatie q̄ sticados dicitur nomen accepit. in rei veritate il

Iud sticados quo moderni vtuntur nō est verum sticados. de quo intelligit Mes. et Aui. vt dictum fuit in confectione de sticados.

Sermo in mellitrato cōdito et sunt qui vocāt mellitratum sirupū factū ex vino et melle et conditū vocant quidā q̄ fit ex melle et vino et sunt ex hoib⁹ q̄ vocāt vtrunq; vtroq; noie et modi eorū sunt diuersi. Et vini boni antiqui li b. x. mellis boni et dispumati lib. ij. proijee super ea cinamomi boni et subtilis. 3. v. spice aromaticæ. i. nardi. 3. i. gariofilozū. 3. i. zinzibezris. ligni aloes. macis. añ. 3. iij. heil. i. cardamomi maioris. 3. ij. croci. 3. i. 5. tere cōtritioe grossa et coletur cu; colatorio grosso de pāno et aromatizetur cū musci dragme vntus tertia.

Mellitratū fm Dia. est mullaz tpe docet facere. sed nō hoc modo. mellitratū vero f3 Simonē est vinum ex melle et aqua factuz et vocatur mulla. f. ex tertia parte mellis et duabus aque. differt autē ab idromelle. eo q̄ idromel plus aque habeat: quā si ipsa sit aq̄ mellita. mellitratū vero est vinū ex melle a crasis q̄ est vinum: et ipsa est mulla. Alidorsus imbut. mellitratū vinum melle mixtuz medius quasi melleus: quia ex melle fit sicut calamitas pro cadamitas: non est aqua mellis vt quidā crediderunt. nam supra etiam posita fuit descriptio aque mellis.

Modus cōditi de citonijs et est muiua. Et succi citoniorū acetosorum lib. xx. vini antiqui boni li. x. coquāt cū facilitate vsq; dū cōsumpta sit eius terra semp auferēdo spumā ei⁹ deinde coletur et dimittatur residere et clarescat. postea p̄ice super illud mellis boni et dispumati lib. vi. iterum buliat et auferat spuma ei⁹: et coquāt vsq; dum habeat perfectam cocturā et reseruetur.

Cōditū ex citonijs fm intentionē mesue est muiua: sed fm Auic. et Guillelmū placentinū est sirupus de citonijs. tñ mesue ponit etiā descriptioē sirupi de citonijs q̄ aliud est. hec. f. muiua potest fieri cū speciebus et sine speciebus et ambe sunt in vsu. sed ista muiua citoniorū sine spēbus. Basis autem in nono Almasoris in ca. de his que cōfortiāt stoma cū: et ciborū perficiūt digestionē: h3 descriptioē muiue et sirupi acetosi d citonijs. Idē in libro distillionū: in ca. de medicinis solutiōnis vtrius aut cōfectio muiue p̄strictiue: q̄ ē sirupus de citonijs.

Citonij est pomū notū. Petr⁹ de crescētis dicit coctanū siue citonij est arbor nota. et ex his quedā sunt que faciūt p̄tra citonia: et he arbores maiores sūt: et minora ha-

bent folia. et quedā sunt arbores minores et latiores habētes frōdes. quarū fructus proprie vocantur coctana. Papias ait mala ceteronia esse dicta ab oppido in insula creta.

Muiua citoniorū cū speciebus. Et vini citoniorū acetosorū li. xx. vini boni antiqui lib. x. coquāt cū facilitate vsq; dū cōsumpta sit ei⁹ terra semp auferēdo spumā eius deinde coletur et dimittatur residere: et clarescat. et p̄ice super illud mellis boni et dispumati lib. vi. iterum buliat et auferat spuma eius et p̄ictant super illud spēs aefangine ligate in pāno suspenso super illud medicamē: et sunt proprie cinamomi: et heil añ. 3. ij. gariofiloz. 3. ij. zinzibertis masticis añ. 3. i. 5. croci. 3. ij. ligni aloes masticana. 3. i. 5. omnia p̄ter crocū terant cōtritioe grossa: et suspendant in panno sicut vtimus omni hora fricādo illud super medicamine donec fiat ei sp̄s itudo: deinde aromatizetur cum. 3. vnius tertia musci hoc est 3. i. et gallie. f. muscate. 3. ij. et reseruetur.

Hec vero est muiua citoniorū cum speciebus siue muiua aromatizata. i. q̄ supra muiuam citoniorū simplicē additur quedā aromata. i. quedam redolētia: et sunt proprie illa que in panno ligant: et de predictis aromaticis aromatizant etiā quedā alia condita vt est secacul conditū et alia huiusmodi.

Heil sicut dictum fuit ex auctoritate Serap. est cardamomum maius: de quo miror q̄ Auic. in predicta cōfectione habet cardamomū mai⁹ et minus et heil. Christophorus de honestis in predicta confectione dixit: q̄ heil est species cardamomi quam nō habemus hic: sed loco ei⁹ assumitur cardamomū maius: quasi dicat q̄ heil nō est cardamomū maius: hoc affert in dubitationē.

Sultimus placentinus eodem loco habet cardamomum maius et minus et melegeram. etiam textus Guillelmi scdm opinionē Bartholom̄i montagnane est falsus. nam sicut dictum fuit supra in electuario de aromaticis cardamomum maius est melegera: et sic hodie generaliter habetur opinio. q̄ heil sit cardamomū maius: siue melegera: que alio nomine grana paradisi vocatur etiam. Mattheus siluaticus in capitulo de cardamomo errauit dicens ex auctoritate Serapio. q̄ heil est cardamomum minus. nam Serap. nō dicit. q̄ heil sit cardamomū minus immo dicit q̄ est maius. et sic est.

Sermo In aceto silitico. Et ex laminis q̄ lez proprie q̄ sunt medie int̄ corp⁹ et corticē ip̄ i⁹ q̄ sitatē quā volueris. et siue eas separti in fillo cū stillo ligneo. et dimitte sicari in umbra

blebus. xl. post illud cōtinue eas in frustra cum incisorio ligneo. r pone ad omuē libraz etus aceti boni albi li. viii. r pone in vase vitreo stricti ouflicijz stringe caput etus. r mitte in sole p alios dies quadraginta post illud colla r administra vbi opz.

Mesue inquit q̄ concordati sunt antiq̄ super iuuamenta aceti squillitici ad egritudines multas. descriptionē ipsius describit etiam Serap. in ca. de squilla: r sirupum de squilla r multa alia liber qui dicit albulcha sim docet modū preparandi. r desiccādi. et de forma castrandī squillā r cōficiendi acetū squilliticū. r distillādī aquā ip̄i r de mō albificādī acetū squilliticū sic de singulis. squilla dicitur cepe muris: eo q̄ interficit mures.

Oxymel squilliticum. descriptione denocriti Be. origant: isopi sicce. alhasce. i. thimi chetisim: cordumen: sticados añ. 3. v. coquantur in tribus libris aquę s̄q̄ dū deueniāt ad li. f. r protice super ipsum mellis lib. ii. mellis passulati li. f. succi alfescere. 3. v. aceti squillitici lib. f. f. auferatur spuma ei⁹ omni hora: et coquatur ad perfectam decoctionem.

Oxymel grece est sirupus acetosus tam cum zuccaro factus q̄ cū melle. idem habet duas alias descriptiones: sed nō sunt in vsu vt est ista: r sunt qui faciunt ipsum: sed deci piuntur vt ostendam.

Chesim. i. leuisticum hortulanū. r est aliud chesim dictū cāpestre: r istud est cordument: quod apud ignorantes nō est notum. supra ostendi q̄ cordumentū est carui agreste siue leuisticū: tamen opinio multoz est falsa: quia hic Mesue in isto oxymelle habz chesim r cordumentū. ergo non sunt idē: s̄ error est horum: qui nō cognoscūt spēs leuistici. sed p̄ modernoz sententiaz sunt due species. f. hortulanū r campestre hortulanū vero est illud quo communiter vtuntur campestre vero est cordumentum: r est leuisticū campestre siue montanum r est semen quod reperitur sub plāta que dicitur paucedanū r sic est opinio herbariorū: tamē scias quādo reperitur in cōfectione aliqua vbi solum ingrediatur cordumentū: intelligitur de hortulano: sed hic ambe species debent poni.

Mel passulatus est medicamē: quod fit ex melle et passulis expressis vt ostendi supra in cōfectione loch de pino.

Alfescera vel fescera est vitis alba q̄ alto nomine britonia vocatur siue ampellos leuce. vt apud Dīaf. Gal. in sexto simpliciu inquit. carinabat: id est vitis alba r dicitur alfesire. hanc plantam quidā nominant brito-

niam: r quidaz abradentes cutem summitates eius comedunt in p̄cipio sui ortus sicut mos est.

Oxymel iuliani sc̄dm Gal. in tractatu secundo ad glauconem in ea. de cura podagre facte ab humore colerico. Be. folioz rute. origant. añ. 3. iiii. radicez mādragore: aneti añ. 3. ii. treos. 3. f. agartici. 3. ii. rede pinguis lib. i. cocognidij. 3. iii. lacteridarū alpiados añ. 3. f. polipodij. 3. ii. folij costī. sp̄tce nardi añ. 3. f. reupōtici. 3. i. squille interioris: cimarij ebult. añ. 3. iii. assari. i. assare bacare. 3. f. canopi. 3. iii. epithimi: elebori: acori: ana. 3. ii. ylopi amomi ipericci: cimini. ana. 3. f. anisi. 3. f. acetis acris lib. f. mellis lib. ij. confice autē hoc modo. lacterides: r costū cocognidij. et spicam nardi teres diligenter. ceteras autē herbas infundes in aceto p̄ dies tres. r post ea coques donec media pars aceti decoquatur. r tunc p̄iectis herbis mittes. r cū iterū decoctū fuerit ad spissitudinē mellis supra scriptas species tritas miscebis. r vt ere vbi oportet.

Istud oxymel apud nos nō est in vsu. Nicolaus in suo antidotario hz vnam altaz descriptionem que quasi eadem est. Alexander in. c. de catarticis ad podagrā ex flegmate habet vna3 altam que eadē est: simplicia autē que declarāda sunt declarabo.

Teda pinguis est nomē qd̄ apud rusticos appellatur theta. r est lignum pingue p̄mi. vel abietis. r vtunē ipso ad faciendū lumen pro candelis. Serap. in cap. de pino inq̄t. q̄ vna est species p̄mi. ex cuius sudore extrahit p̄r. r cū ligno suo fit lumē sicut cuz cera.

Cocognidij sicut dictum fuit est semen mezereon.

Lacterides. Johannes Serapio in septimo capitulo de laxatiuis simplicibus inquit lacterides est mendana: que dicitur fruct⁹ amarus. hec est quam Auicenna in quinto canonis vocat mēhētene. ergo est cataputia minor: nam vide Serapio. in proprio capitulo de cataputia minore: qui inquit. Mendana: id est cataputia minor: r est planta quaz multi computant inter species lacteticorum: et hec planta apud nostros rusticos dicitur cagarolla: r in hortis abundat.

Alpiados s̄m Nicolaum est cocognidij vel laureola: quod non videtur esse verum. nam si consideretur benē in predicto oxymelle ingreditur cocognidij: id est semē mezereon: et etiam alpiados: quod nō fieret si idem essent. sed communiter tenetur q̄ alpiados sit laureola.

Canopsis s; Nicolai est median⁹ cortex sambuci. similiter ait Gal. quidam crediderunt qd esset canapis: qd non est. nam alexander inquit. Canopsis est cortex median⁹ sambuci. Acetum passularum s; Antonii cermisonon in cap. de egritudinib⁹ capitis. s; acetum vint non multum vinosi lib. ij. passularum. 3. ij. buhant vsq; ad consumptionem tertie partis acetum deinde coletur: et fortiter exprimantur passule. deinde iterum passule terantur in mortario: et fiat earum expressio: acetum tunc vsui reserua: sed apud nos tale acetum non est in vsu.

Sirupus ciferis ad ea qd dicitur e nobile reperitur: et confert quartana. In practica Mesue in cap. de soda frigida ab humore melancolico. s; capillorum veneris: radicum buglose domestice siluestris: et flos earum: polipodii. epithymi as. 3. i. folliculorum sene: camepthecos: sticados an. 3. vij. comedreos: squina: elebori nigri an. 3. iij. sumiterre. 3. vij. eupatorij. 3. iij. succi pomorum dulcium. 3. vij. oia preter epithimum: et succum pomorum bulant in li. iij. aq. vsq; ad lib. ij. deinde bultat in eo ebullitioe vna epithimum et coletur: et cum succo pomorum et lib. i. zuccari fiat sirupus.

Iste sirupus est preciosus ac dignissimus contra quartana et suo noie ab apothecariis non est sic appellatus: sed ad meliorem declarationem feci sub isto noie: q; in mediolano multi medici ordinant sirupum ad quartana: sed apud apothecarios fit sub noie sirupi de pomis compositis: et idem est. Franciscus de pedemontium habet vnam aliam descriptionem sirupi ad quartana qd non est eadem: nec est in vsu sicut infra ostendam.

Buglosa est lingua bouis: et proprie domestica. siluestris vero buglosa est boragoculus herba cibo apta et medicinale: flos: et folia: et semen: ac radix in isto sirupo dicitur ponit.

Ponuntur s; ab optimo. idest a copia. idest vbertate est dictum inter alia poma parisianna sunt magis laudata qm alia: post hec est pomum dictum redolens.

Sirupus de psilio s; eundem in cap. de psilio. s; spodij: semen portulace: seminis citoniorum papaueris albi ana. 3. ij. psilij. mundi. 3. v. succi arnoglose cocti et despumati. 3. xx. cancrorum fluuialium lotorum s; doctrinam. 3. xx. decoquantur in lib. aque vsq; ad lib. i. et cum lib. i. zuccari fiat sirupus.

Iste sirupus apud nos non est valde in vsu. Rainaldus de villanova in libro quarto. in capitulo de ethica habet vnam aliam descriptionem: sed non eadem. psillum vero est semen simile pulicibus: et laudabile est ad con-

seruandum camphoraz: in bladis ac visis abudat: et vulgari sermone linosela dicitur.

Arnoglosa s; papiaz in littera. a. inquit qd est que a latinis dicitur plantago. idest lingua agni in littera. p. ait. plantago a romanis dicta qd planta eius cito terre adhaereat. herbe quam greci arnoglosam vocant. Macer. herbam que nostra lingua planta go vocatur. Hanc arnoglosam grecus vocat est quia lingue Agnine similis folijs plantaginis: huius sunt gemine species: s; maior prima vocatur. Altera vero minor: quaz vulgo lantolatam dicunt et sic est. plantago vero maior s; opinionem modernorum est quam nostri rustici bletam siluestem vocant minor est quam falsi herbatice lingua cantina vocant sed decipiuntur. in pratis ambeac visis reperiuntur. **C**ancer fluuialis est notus. Aut. in secundo canoni dicit. Cancer fluuialis notus est. aliud capitulum facit de cancro martino: et ibi inquit. cum dicitur cancer martinus nolumus intelligere per hoc omnem cancerum maris: immo spectem canceri que proprie hz oia membra dura vt lapis.

Sirupus savor s; eundem. in capitulo de mania et melancolia sanguinea. s; succi buglose domestice. i. vsualis et siluestris. i. boraginis ana. lib. ij. succi pomorum dulcium redolentium. lib. iij. folliculorum sene. 3. iij. croci. 3. ij. zuccari tabarzet. idest albi lib. iij. fit aut sic. sene piciant in succis p die et nocte post contritionem eius: deinde bultat ebullitioe vna aut duabus deinde cum zuccaro fiat sirupus crocus aut confricetur in panno et eius decoctione et fiat.

Isto sirupo in partibus mediolani vtuntur apothecarii: quidam crediderunt qd esset sirupus de pomis compositus: sed aliud est. Jo. coccoregius in ca. de mania et melancolia inquit. Sarbor rex medorum qui ab hodiernis practicanibus penitus habet in vsu quo vt plurimum vtor et in quo multam inueni vtilitatem.

Sirupus de berberis s; franciscus de pedemontium in cap. de cura vomitus sanguinis. s; spodij. 3. iij. berberis. 3. iij. vne acerbe. 3. ij. cocoree: M. s. zuccari lib. ij. fiat sirupus s; artem.

Iste sirupus non est in vsu.

Berberis est fructus rubicundus satis notus. Apud Aut. in secundo canoni. vocat amiberberis. sed apud Dia. vocat ortachantos. et est arbor minuta spinosum habens fructus rubicundus et ex eo fructus a modernis conficitur litum: et arbor ipsius vocatur darisa

De sirupis.

Ban. Ad alios crispus arbor. Regant quidam q̄ hec arbor sit darsisaban: sed errant: vt dictum fuit. domi. Petrus de crescētis inquit. berberi sunt fructus cuiusdam arboris parue valde spinose sicut arbori mali p̄nici. l. arbori mali granati domestice: sunt rotundi rubet: quasi subnigri sicut fructus spinæ albe aliquantulum oblongi &c.

Sirupus de endiua: fm eundē Frāci. in ca. de cura male complexionis epatis simplicis & compositæ. &c. endiue vtriusq̄. añ. ℥. j. seminum communium recentium. ℥. ii. acetia l. ℥. ii. zuccari taberzet. i. albi lib. j. & sirupizetur cum aqua ordei & aromatizet̄ cum sandali vtriusq̄: & spodij añ. ℥. i. & vsui referua.

Iste est sirupus de endiua compositus ad differentiam simplicis qui fit ex succo & succaro sicut ostendaz. infra in tractatu de magistratibus. gentilis scripsit vnam aliaz descriptionem & scdm̄ illam generaliter faciunt sirupum de endiua compositum scdm̄ gentilem: cuius infra apparebit descriptio: sunt q̄dā qui faciunt ipsum fm̄ Franciscū q̄ etiam est laudabile.

Endiua fm̄ Sal. in octauo simplicium est seris. Diacono. vocat ipsa seridis: & ista illa q̄ communiter vtuntur. Iste franciscus habz endiue vtriusq̄: quod intelligitur vsualis & cicoree que flores azurnos habet. Auic. in capt. de endiua in secundo casu. ait q̄ magis inuatiua ex eis epati est illa que est magis amara. ego existimo q̄d ipsa sit cicorea: q̄ est magis amara: & mirabilis p̄fert epati.

Sirupus de epatica fm̄ eundē in eodē capit. vbi est sirupus de endiua. &c. epatice. ℥. j. lenticularum aque. ℥. j. flozum cucurbite. violarum rosarum. añ. ℥. j. citmarum squināti. ℥. j. zuccari taberzet. i. albi lib. j. irroretur cum succo granatorum. ℥. iiii. & aromatizet̄ cum sandali & spodij añ. ℥. j. & fiat.

Iste sirupus nō est in vsu.

Epatica vero est herba nascēs super lapides semper madidos iuxta flumina & fontes super extēsa lapidibus. Sera. ca. de epatica ex auctoritate Sal. inquit. nascitur in lapidibus humectatis: & cadit super ea ros. & est similis lenticule aque. hec est illa quam dia. vocat licenem. circa instans ait. epatica herba est: & quanto maiora folia habet tanto melior est: & dicitur epatica. q̄ principaliter est inuatiua epati. arabes vocant ipsam azezal sahel. rustici nostri fragidartam dicūt.

Lenticula aque fm̄ Dia. super aquam inuenitur natans: rotunda est sicut lenticula colorem viridē habēs. Sera. dicit q̄ est ex ea

marina: & est ex ea aque dulcis: sed illa que est dulcis vtunt vt plurimum.

Sirupus de nenufare fm̄ eundē Franciscus: & in eo. ea. vbi est sirupus de epatica. &c. flozum nenufaris. ℥. ii. vngule cabalme aquatice: p̄siliij integri. acetose. ana. ℥. j. seminum comunium. ℥. ii. seminum frigidorum. ℥. j. radicem fenticuli. ℥. j. bulliant in aqua ordei: & addatur lib. j. zuccari acetia albi & succi granatorum. añ. ℥. ii. & aromatizetur cum sandali et spodij añ. ℥. j. & addatur paruz sp̄ice ne frigiditate opilationem inducat.

Iste sirupus nō est valde in vsu Sal. pla- centinus in suo tractatu de confectionibus habet vnam aliaz descriptionē. s̄z nō ē eadē ipse gultel. facit suē descriptionē ex decoctione flozum nenufaris incorporata cum succaro & albumine ouorum: & fit sirupus fm̄ artem isto modo vt docet Guillel. itē ait circa instans in capitulo de nenufare.

Nenufar: id est nympha apud Dia. & nascitur in aquis stantibus sicut dictum fuit. species eius sunt due: sc̄z vna vne in medio floris croceum habet colorem: & est proprie nenufar siue vngula cabalina. Alia vero habet florem albū: & ista est nenufar vsuale et ambe in aquis nascuntur. vide de ipso in electuario de farfara.

Vngula cabalina aquatica est nenufar scdm̄ modernos que florem croceum habet et eius folia ad similitudinem nenufaris albi: & ista est illa que apud herbaricos farfara vocatur: non nascitur autem in vineis. vt quidam falso crediderūt: immo hec duo genera in aquis currentibus & non currentibus reperiuntur. hic Franciscus habet semina communia: sed non specificat si debent esse semina communia maiora vel minora: sed species volunt q̄ sint semina communia minora frigida: & sunt hec sc̄z portulace: sca riol: lactucez endiue.

Semina frigida simpliciter intelligūtur semina communia: maiora: frigida que sūt ad numerum quattuor: scilicet melonis cucumeris: citruli. & cucurbite. & sic in isto sirupo semina minora ac maiora frigida debēt poni.

Sirupus ex intentione nostra expertus ad quartanam scdm̄ eundem in capitulo de medicinis febrium melancholicarum. &c. ita len dule leuem. pimpinelle: lupuli: quinq̄z folij. id est penta filon: trifolij: lingue arctis: capillozum venetis: endiue cū radicibus boraginis: fumifere: radicū buglofe vtriusq̄z flozum eaz: cicoree: epatice: bedeguar. i. spine albe.

quercule maioris et minoris. caparoz recētū:
et corticū radicū eoz: corticū seīs tamariscī:
scolopēdrie cum radice añ. m. i. violariū: floz
boraginis ana. ʒ. ij. prunoz sebesten añ. nūe
ro. xxxv. fene. cuscute: thūmepithimi: anisi
feniculi añ. ʒ. ʒ. liquiritie: passularum: stica-
dos añ. ʒ. ʒ. ordet mundi pugillū vnū. sem-
num cōmuniū: corticū citri añ. ʒ. ij. squinā-
ti. ʒ. ij. quinqz radicū cōmuniū resident tū in
aceto. ʒ. ij. predicta bullant in aque lib. vi. vʒ
qz ad medium: deinde collentur: et collature
addatur succi buglose: succi pomoz dulciū
añ. lib. i. ʒ. et dissoluantur in eis zuccari libz.
ij. et mellis rosati lib. ʒ. aceti p̄dictarum radt
cum. ʒ. iij. et aromatizetur cū sandali. ʒ. i. ga
rioflorum. ligni aloes añ. ʒ. ʒ. fiat sirupus
fm arte et vsut referua.

¶ Iste sirupus fm intētionem Francisci est
sirupus expertus ad quartanā: qui ap̄d nos
in vsu non est maxime fm istā descriptione
sed supra fuit posita vna descriptio huius si
rupi: q̄ cōfert quartanē. et ille est quo vtimur
sub noīe sirupi de pomis p̄positi: ʒ qz in isto
Francisci ingrediūtur q̄dam simplicia q̄ de
clarata non sunt: ideo declarabo.

¶ Calendula vel kalendula fm Nicolauz et
Wanfredū de monte imperiali est herba di
cta herba blanca. de qua Mathe⁹ siluatic⁹
speciale facit capitulū ex auctoritate plinij
et vocat ip̄am charamos. quidā crediderūt
q̄ esset primula veris siue herba paralesis:
sed falso. nam fm opinione modernoz vera
chalendula est herba dicta apud nos herba
blanca: in hortis reperit: cui⁹ folia comedū
tur: sicut aliorū olez. Joānes anglicus i ca
pitulo de palestina dicit chalcēdula. i. solsequiū
vel primula veris. Idem in capitulo de ste
rilitate ait. et chalcēdula crescit in hortis por
tans flozē rubēū vel croceum. de quo floze
faciunt puelle coronas et in mulieribus in q̄
bus aliquando inflantur mamille p̄pter re
tentionem mēstruozum tunc dentur flores
chalendule cum spica et vino: qz tumorē ce
dat. et mēstrua prouocat.

¶ Laureola fm Mat. siluaticū est primula
veris: sed nō scribit de forma ipsius: sed la
uendula fm modernos est plāta sicut liba
notides. cui⁹ folia similia sunt rozi marino.
sed albiora cū floze purpureo paruo: apud
nos in hortis reperitur cui⁹ odore locundo.
hunc flozem mulieres ponūt in p̄ntis p̄pter
odorem suum.

¶ Pimpinella est herba facta sicut saxifra
gia sed minorā foīa habet. hec apud nos
est nota.

¶ Trifolium scdm Sera. est andacocha et
species eius sunt plures. nā est trifolium tri
gonum: vel polifolium qd̄ latinū trifolium odo
ratum dicunt: et est trifolium acutum et tri
folium leporium. et est alia species a modernis
dicta plāta leonis siue herba flaura et sic de
singulis Isidorus inquit. trifolium est qd̄ gre
ci trifilium vocant q̄ sit folijs trinis per sin
gulas annotationes.

¶ Ligua arietis: scdm Aut. est duoz gene
rum. s. parua et magna. hec est quā dia. arno
glosam vocat siue alio nomine siue bletem
siluestrem minor dicitur a falsis herbaricis
lingua canis. ʒ aliud est.

¶ Quercula maior fm Simo. Januensem
est camepitheos et interpretatur apud gre
cos infima: pinus et camī. q̄ est breuez pithe
os qd̄ est pin⁹: eo q̄ oēs spēs ipsi⁹ odore pi
ni habeāt. hec a modernis est vera yua quā
Mesue in capitulo de egritudinib⁹ neruoz
laudat sub noīe zintam: et idē est.

¶ Quercula minor est camedreos et non ca
mepitheos: vt dicit Mathe⁹ sil. Buhel. pla.
inquit. querc⁹ terre vel quercula minor est
camedreos. et est dicta infima quercus a ca
mi. i. infima: et dris dicit greci. i. querc⁹: inde
camedreos. i. infima vel parua querc⁹. qz fo
lia sunt similia folijs quercuū. in antidota
rio vniuersali positū est trifogū. i. camedre
os. s. camedreos est herba quam latini
querculā dicūt. Aut. in scdo can. in ca. de ca
medreos dicit q̄ noīat querc⁹ terre. et hec ē
quā hodie calamadrūā vulgariter vocant.

¶ Quinqz radicū apothecarij gñaliter dñt
scire qz p̄ q̄nqz radices cōes itelligunt radt
ces feniculi: apij: petroselini: brusca: spara
gi: et sic iste q̄nqz ponit dñt in isto sirupo. ra
dit aut fm Isido. appellat qz quasi radtys q̄
bus dā fixa terris in pfunda dimergat. nā
phiscī dicūt parē esse altitudinē radicūm
arboz: alij radice a similitudine radicorū
dictā putāt: vel qz si eradat nō repullulat.

¶ Diamorō Nico. ʒ. moroz celsi lib. ʒ. morozū
bari li. i. mellis li. ʒ. sapa. ʒ. ut. Lōfice sic. suc
cū moroz cū mellez sapa i vase eneo stānato
ad prunas leues ad p̄fectā decoctionē bull
re desine. Lum autem scire volueris si co
ctum sit: pone guttam super marmo: et in
clinato marmoze si se vt mel retinuerit: co
ctum est: et tunc cola: et in stānato vase vsut
referua.

¶ Diamoron fm intētionē Nico. ʒ. a moris
celsibatinū a moris rubi. Mesue in suo anti
dotario in distinctione de loch habet con
fectionem de moris: et dicit qz est diamo:

ron & sic est. naz sua descriptio cū ista Nico. cōcordat: sed generaliter conficit fm istam descriptionē. Ipe Mesue in practica. in cap. de simantia gutturis habz vnā aliam descriptiōnem ex auctoritate Alexandri: s; nō est in vsu. in eodem capitulo habz vnā aliā quā dicit diamozon: quā Gal. composuit: sed nō est in vsu. Gal. vero in tractatu sexto de meimr describit duas descriptiones: quaz vnā ipse composuit. aliam composuit andromacus: sed non sunt vsuales.

¶ Mora celsi sunt fructus arboris sic dicte & ex folijs huius arboris pascuntur vermes qui generant sericum. Isidorus in ca. de nominibus arborum inquit. sicomorus sicut et morus greca noia sunt. dicta autem sicomorus: eo qd sit folijs similis moro: hanc latini celsaz appellant ab altitudine: qz nō est breuis: vt morus. sicomorus vero fm sententiā modernorū est nomē compositū: a ficos grece quod est ficus: & moro latine: & vocatur ficus fatua: siue ficus pharadis. Mesue loco eius habet mororum desent: quod idem est.

¶ Morus batus. i. mora. Mesue habet mororum dulciū & idem sunt. & est rubus ferēs mora. est aliud rubus canis qui apud Dias. cinosbar⁹ vocatur. et est spina q̄ nostro idiomate rosagna vocat. Isido. ait. morus a grecis vocata quā latini rubū appellant. Gal. in sexto simpliciu inquit. in laich est rub⁹ vel de bato qui dicitur rubus.

¶ Sapa fm compositorem est vini coctū siue mustum coctū vsq; ad cōsumptionē duarum partium. Mesue loco eius habet rob. i. carenum siue triplicatū: & dicit carenum: eo qd feruendo parte careat tertia. Mat. silua. inquit. sapa est mustum coctum ad consumptionem trium partium.

¶ Vas eneum. i. vas de aramine. Nicola⁹ vult qd predictus sirupus fiat in vase eneo stannato: & hoc est: qz generaliter apothecarij faciūt sirupos in cazijs de ere que nō sunt stannate: & ibi coquūt: sed faciunt malle. quia ille cibus vel potus qui coquitur et stat in illis vasis si comeditur facit altquando incurrere elephantia: & cāctū: & dolorem epatis: & splenis: & maliciā cōplexionis. Isidor⁹ in ca. d. vasis olearijs inqt. ictericula modicū vas eneū vī argēteū quadrāgulū late re aptū: qd & lechitū. est enī vas olei quo reges & sacerdotes vngēbant: a lūmēdo dicitū. Mel rosarū Nico. & mellis albi dispumati li. x. succi rosarum recētū li. i. ponant in caldario ad ignē: & cū bullire inceperit viridiū

rosarū cū forscib⁹ vel cū cultello inelsum lib. iij. addant: & tandiu bulliāt quousq; ad succi deueniāt consumptionē: & dū bullitē semper agitur cum spatula: & cū coctū fuerit in subtili vase rotundatur.

¶ Mel vero rosatū fm intentionem Nicolai apud grecos appellat rodomei: quidā geleniabini vocant. Mesue in antidotario. in vī sunctione de cōditis hz vnā aliā descriptionē: sed ista Nicolai est illa quā generaliter vtimur: tū inter ipsas est parua differentia circa instans in capitulo de rosis habet vnā aliam descriptionem: & eadem est. Isidorus inquit in cap. de potu rodomei dicitur: eo qd in succo rose mel admisceatur calenabini: & chaliebinum reperio in practica. Halia batis pro geleniabini & sunt rose cōdite hodie vero pro geleniabini mel rosatum inteligitur si mel violatum facere volueris eodem modo fit: sed non est tātum in vsu vt est rosatū.

¶ Oxizacara Nicolai. & zuccari lib. j. succi malorum granatorū. 3. viii. aceti. 3. iiii. ponatur super ignem in vase stannato: & tā diu bulliat cum spatula semp agitando donec ad cōtatem zuc. veniat: & in pisside possit deponari ad modū electuarij.

¶ Oxizachara fm intentionem Nicolai dicitur ab oxī quod est acetum & zuccaro. ipse Nicolaus habet vnā aliā descriptionē: dicitur oxī. sed hec dicitur ab acetoso succo maloz granator: s; in vsu nō venit.

¶ Malum granatū est pomū granatum: qd satis est notum. Papias inqt. mala granata id est punica dicta: quod intert⁹ graua habeant olentia que comeduntur: & significat ecclesiam de multis gentibus cōgregatam: vel gratias habentes.

¶ Acetum qd oxos dicitur. Isido. in caplo de potu. Nicolaus vult qd oxizachara coctur tantum qd possit ferri in pisside ad modū electuarij: sed nos generaliter facimus ipsam ad formam sirupi: et non ad formam electuarij. Isidorus in ca. de vasis olearijs inquit. pissides vascula vnguentaria ex burzo facta. nam quod nos burum greci pīzum vocant.

¶ Sirupus de mirabolans citrinis fm Basim in tractatu de egritudinibus tunc turarum: in capitulo de medicinis mundificationibus sanguinem & coleram. & mirabolanzorum et trinorum. 3. centum. et abiue cum aqua calida reubarbari. 3. centum. mitte in aquam frigidam: ita qd aqua supereminet duobus digitis. postea in estate pone ad so-

solem per quattuor dies: deinde aqua abij-
ce iterum: remaneat mirabolani: iterum mit-
te in aliam aquam et dimitte: tam diu donec
amittant saporem suum et albescat: deinde ag-
grega primam et secundam aquam. et cum .3. centum
manne albe coque ad ignem et remoue spumam
donec fiat sic ulebe: et si vis acue eum cum scamonee
ne. super qualibet lib. pone. .3. vna. scamonee
et super qualibet lib. pone. .3. l. aque rose et vte-
re quando volueris.

Iste sirupus non est in usu credo quod sit ex
cartoribus alijs mirabolani citrini magis
sunt laudati illi qui in colore suo sunt citri-
ni multe citrinitatis declinantes ad viridita-
tem et in podere sunt graues et grossi: cortex
ipsoz sit spissus densus completus ossa par-
ua. Sultel. placet in inquit: mirabolant sunt
quos spoz: et citrini sunt meliores oib' alijs.

Sirupus de turbit: scdm eundem in eodem
tractatu in capitulo de medicinis que pur-
gant flegma: et crudos humores. et turbit
lib. vna. mitte in tribus libris aque frigide
et moxetur vna die ad solem: deinde cola: et de-
inde si sapor amiserit proice: et aqua serua
si autem appone aliam aquam: iterum appone
ad solem donec amittat saporem. postea ag-
grega illas duas aquas et mitte vna lib. zuc-
cari: coque donec fiat sicut ulebe. educt
multotiens humor flegmaticum: et si volueris
citius facere coque ad ignem: quoniam est de
bilior a principio: sed postea non est ita clarus

Iste sirupus non est in usu.

Turbit fm Mesue est radix herbe cuius
folia sunt sicut folia ferule minoria tamen etc.
Dia. de ipso ca. facit: sed non inueni sub noie
turbit: sed ipse vocat tripolitio. qua propter
miror quod Mattheus siluaticus de tripolitio ca-
pitulum facit: sed non cognouit quid esset: sed
postquam ego aggregaui ca. de tripoliton apud
Dias. cum ca. de turbit apud Serap. vidi quod
idem sunt scias quod flos ipsius mutat colorez
suum ter in die. nam mane est albus: et in me-
ridie declinat ad colorem purpureum: in ve-
spere vero fit rubeus.

Sirupus de yua fm Auic. in quinto ca. et
succo yue potice scriptice li. vi. et decoquatur
vsq' ad tertiam: et fundatur super ipsuz mel-
lis rib. i. sumac radice liquoritie: gallarum
balaustiarum: super totis rosarum oim an.
sextarium vnum et est. .3. sex fm gentile croci. .3. ij
mirre aiuminis tamen ana. .3. l. decoquatur
et coletur et potetur.

Iste sirupus apud nos non est in usu. Fra-
ctus de pede montium in cap. de solutione
cor: mutatis stomachi et viceribus: et ruptu-

ra: et eius cura habet vna alia descriptione
sed est ex auctoritate Auic. et eadem est.

Qua pontica scriptica. s. in sapore. non autem
intelligitur potica ab illa regione: sed dicitur
et intelligitur ponticum: quia ponticum. i. fortez
habet saporem. Petrus de crescentiis docet
modum conseruationis vuarum: et de virtutibus
et de apparatu vindemie: et de tempore vin-
demandi: et sic de alijs

Sirupus de fructibus fm eundem in eodem ca-
none. et succos cidoniorum: et malorum pirozum
et granatorum: mazorum: et sumach: et zarur: et
decoquantur leui igne donec ingrossentur
si autem vis dulcorare ipsum potice super ipsum
zuccari quantum vis et bulli ipsum: et cola: et vtere

Iste sirupus non est in usu. idem habet vna
alia descriptione inferius: sed non est eadem
Wal. in lib. secretorum habet vnam aliam que
eadem non est: nec alique sunt vsuales.

Fructus. Psidorus in ca. de arboribus ait:
quod fructus nomen accepit ab eminenti guttu-
ris parte qua vescimur: inde fruges. fructus
autem proprie dicuntur agrorum et arborum: qui
bus vtimur. in animalibus vero abusiue: et trans-
latiue vocari fructum dicimus.

Zarur fm Auic. in secundo ca. est nominatum tri-
angulus latinorum. et zarur est species quam no-
minant greci telefimon: et sentabinus. et quam
doque nominant eam malum siluestre zarur vel
zarur fm intentionem modernorum est fructus
similis piro in figura sua. sed est minor. qui
dam putauerunt quod esset sorba sed non est. ve-
rum est quod loco zarur ponit sorba. Sera. ait.
ca. de sorba ait. zarur. i. faciens appetitum:
et est sorba. et ibi describit formam ipsius. si za-
rur sit sorba aut non non nego nec affirmo:
sed vnum pro alio potest poni. zarur fm Mat-
theum siluaticum est mespillum siue auzarola vel
tricoctus. Wal. in septimo simplicium inquit
mespillum quod tricoctum nominatur: eo quod tria
habeat ossula omnia inter se Joanes arcu-
lanus in cap. de optatione epatis inquit. za-
ror. i. sorba. Nicolaus florentinus in libro. iiii.
cap. de squamaria dicit. quod zarur est mespilla.

Sirupus de fructibus alius fm eundem: sed non
est in usu: sed quia ibi ingrediuntur quedam sim-
plicia que non ingrediuntur in alia descriptio-
ne: ego solum illa declarabo.

Alnabach. i. nabach fm eundem in secundo ca-
none. est fructus arboris dicte sadar. et hec est
quam Dia. agrifolium vocat: cuius semen est
simile pipere dulcis saporis. idem aliud ca.
facit de lotheos: et dicit quod ca: garij rosuzo
cant. Joanes concoregius. in cap. de capil-
lis dealbandis et denigrandis inquit. et fo-

Horum roci de quo preparant corla: hec non sunt agrifolium nec lothos: ut quidam voluit. Sera. de nabach speciale capitulum facit et inquit nabach est cortex similis cortici mori: et odoris boni: hoc non est capt. de vero nabach. sed est capitulum de nascatimō: sicut pater si legis illud capitulum de nabach apud eundem cum capi. de nascatimon apud Dias. videbis quod idem sunt. sed textus Serap. ibi est falsus. nam ipse Sera. in cap. de sadar inquit. Sadar est arbor et fructus eius est nabach. ergo est agrifolium: et non est cortex: et hec arbor nascitur in partibus Januensibus: semen est rubicundum manus pipere comestibile: et vocat ipsum herbatum laurum siluestre.

Amberberis sive eundem in secundo casu. est azatarasch: et est ex eo rotundum. rubeum: capite: et nigrum. longum: arenosum: aut montanum: et est forte hec arbor est quam Dias. ozlachantos vocat: et est arbor dicta apud herbatos crispinus sive berberi: et factis sunt noti.

Sirupus sancti Ambrosii sive magistrum Antonium guatnerium in ca. primo de febra tertiana pura interpolata et eius cura. sive parum miltia a cortice superiori depillat: quod pilum appellatur: et decoqui facies in aqua donec crepetur: quia cito decoquitur deinde de tali buliente brodio accipiuntur. verbi gratia. 3. iiii. et imponant. 3. ii. vini: et ita calidum bibatur: et mirabiliter sudorem prouocat: et sedat sitim.

Iste sirupus sive intentione domini magistri Antonii mediolanenses tempore magni estus vtuntur eo: et cōter appellat ipsum pilum vini. et sic adhuc generaliter vtuntur ipso: sicut est notum apud ipsos.

Miltium. s. miltium quo vtimur generaliter. Serap. capi. de miltio inquit ex auctoritate Dias. quod sunt due species vna earum est asperum habens granum et est illud quod potest terri et a quo auferitur cortex: sicut fit a rizi et alia species est fortissimi et asperissimi grani: et non potest ab eo auferri cortex. Galie. in. vi. simplicium inquit dogni. i. miltium. hoc granum est de specie granorum: et est sive panico. quod notum est.

Sirupus de pimpinella sive Johānem anglicum que alto nomine rosa anglica nominatur in capitulo de cura pituitis. sive pimpinelle: consolidide maioris consolidide minoris consolidide medie: et sive recentis: polutrici ceterac. adiantos scariole: radice: vngule cabaline aqua tice. i. farfar. an. d. i. capillorum veneris. d. iii. violarum. 3. ii. foliorum nenufaris quatuor: seminum frigidorum mundatorum liquo-

ritie munde. ana. 3. s. candi. i. succari candi: penditorum medulle seminis bombacis: seminis citoniorum. boli ar. seminis lactuce portulace papaueris albi mirtillorum succi liquiritie. an. 3. 5. dragaganti: gummi arabici. anudi foliorum rosarum rubeorum spodij sanguinis drachontis. an. 3. iii. seminis altee. seminis malue: vne parte mundate ab arillis. i. a granis pinearum. caricarum. i. ficuum an. 3. ii. ordeum mundi lib. 5. succari lib. iii. fiat sirupus cum aqua pluuiali: et bene clarificetur et detur mane et sero.

Iste sirupus non est in usu. Pimpinella est herba cuius folia sunt similia saxifragie: et minora hanc generaliter lombardi in hortis habent Mattheus siluaticus inquit. pimpinella ea est herba multum similitudo saxifragie. unde versus. pimpinella pilos saxifragia non habet illos.

Consolida maior est herba que a vulgo anealcho dicitur Dias. de ipsa capi. facit sub nomine simpitum: et ibi describit duas species: quarum prima nascitur iuxta riuos: cuius flos est albus radicem habet subnigrum: et est illa que tuamentum habet in medicina Auic. in secundo cano. de ipsa capitulum facit sub nomine sicutum. sed in arabico est simpitum. et sic apparet manifeste quod illud capitulum de sicutum apud Auic. cum capitulo de simpitum apud Dias. sunt idem sed ipse Auic. non habuit perfectam notitiam quod esset: quia dicit est semperiuua: et dicitur quod est species seminis mandragore. et dicit aliiud nec Guillelmus placentinus agnouit eam sicut patet in cap. de anagalo. et in ca. de sicutum. hanc quidam anagalicum consolidam vocant.

Consolida minor est herba habens folia similia artetice: sed non sunt ita nigra sicut artetice: sed flos ipsi est purpureus factus in modum floris sticados. hec herba in pratis ac vicijs nascitur. hanc rustici papientes sode vulgari ter vocant.

Consolida de ista pauci auctores sermonem faciunt: vide de forma ipsi apud maffredum de morte impietatis. si non poteris habere ponere loco eius radice consolidate maioris in potere.

Polutricum vel polutricum grece dictum multarum comarum. nam grece thuy comam seu capillum vocat. Polutrica distat a galitricis quod uncus habeat albos et folia plura maiora que fructice quoque maiora sunt. Dias. inquit adiantum sive galitricum. vel polutricum. sed alio est. et sic ex isto sirupo possumus certificari quod anton non est capillus veneris. nec polutricum. ut quidam voluit.

Ceterach fm modernoz sentētā est herba q̄ in muris humidis: z in lapidibus nascitur: z fm intētione meā est species scolopendrie. verū moderni distinguūt aliter: videlicet q̄ cetherac. est herba dicta apud herbatricos adorata: z scolopendria lingua ceruina: infra apparebit s̄criptio sirupi de scolopendria: z ibi melius ostendā si deus voluerit.

Adiantū. **D**ias. inquit. adiantū siue galitricon vel politricon. folia h̄z coriandro similia scissa in summitate: habz ramos subtiles duos longitudine vnius palmi nigros: z nō habet stipitē nec flozē nec semen: hoc est capiti. de capillo veneris sicut patet si legis ca. de capillo veneris apud **A**li. z **S**era. videbis q̄ idē sunt. sed moderni distinguūt p̄ diuersas herbas. videlicet q̄ aliud est adianton aliud est capillus veneris: aliud est politricon: aliud est galitricon: h̄z tres p̄ime species habeāt quasi eādem virtutem.

Bombax vel bombyx fm quosdam est vermis qui facit sericuz. **P**apias inquit. bombyx grece vermis est. penultima p̄ducit. **S**era. inquit. coton. id est bombar. **A**li. in. ii. cano. vocat ipsam kotū z ait q̄ semē eius est cālefactiuū lenitiuū. hoc est notū.

Altea fm **S**al. in septimo est malua siluestris. **M**acer inquit. **A**lteā malue spēm nullus negat eē. **A**lteāq̄ vocāt illā q̄ crescat i altum. **H**anc ipsam dicunt euiscū q̄ quasi **S**irico. **A**lius radix cōtrita madere videtur: **A** multiq̄ solet agrestis malua vocari.

Sirupus de lilio scdm eundē in eodē ca. hoc est in ca. de cura ptisis. s̄. radicū enule campane: treos añ. 3. i. isopi calamenti: adiātos añ. 2. i. succorum caulium: galitrici añ. 3. ii. carniū dactiloz: succi liquiritie añ. 3. i. nucislaginis: semis lili: z fenugreci añ. 3. s. mellis dispumati. ii. i. z si nō abhorreat amara: tunc addatur de piassio. i. marubio z gramine: ana. 3. iii. z fiat.

Iste sirup⁹ apud nos nō est in vsu: fm intentionē **F**o. anglici siue cōpositoris est sirupus de lilio qui flozē purpureū gerit: sed generaliter habet opio q̄ q̄ reperit sirupus de lilio simpliciter de lilio albo intelligi debeat. tñ hic iōānes h̄z sirupū de lilio z ibi nō h̄z nisi treos quod est radix lili celestis: z propter hoc dico quiste est sirupus lili purpurei. si aliquis voluerit facere sirupum de lilio albo infra apparebit ei⁹ defectio.

Enule cāpane. nō autē est enula que elemum dicitur. sed potius est quedā species

panacis de qua **D**ia. ca. facit sub nomine panax chironia dicitur: quia nascit in mōre pelion: folia habet amaraco similia: z flozē auriflorum: z radicē tenuē. hec apud nos non est cognita.

Treos apud **A**uicē. in secūdo cano. est radix lili celestis. vide ergo q̄ iste sirup⁹ est verus sirupus de lilio celesti seu purpureo generaliter moderni admirantur qd̄ **M**esue in capitulo de treos dixerit treos due sunt species. **U**na que flozē habet purpureum: et alta que habet album. **E**lectio. habens flozē albū melior est in omni re. hoc est treos qui flozē gerit album est melior q̄ qui gerit purpureum quod non reperitur esse verum. circa instans inquit. liliū est domesticum et siluestre. sed siluestre album gerit flozē purpureum efficacius est z sic hodie pro lilio celesti siue treos accipit radix lili qd̄ flozē purpureum facit z nō album: vt dicit **M**esue.

Galitricon siue cōtrū galli. est plāta quas multi moderni vulgari nomine bozomo vocant. eius species sunt due. vna q̄ in hortis nascitur que comeditur sicut alia olera. alia nascitur in pratis: z hec est siluestris: z est illa quam rustici nostri vulgariter scarlezam dicunt: z ista fm plures est nobilitior in medicina q̄ hortulana. circa instans dicit galitricum. i. centrum galli.

Sirupus digestiuus fm eundē in cap. de cura paraleisis. s̄. seminis feniculi: petrosily. dauct. i. semis pastinace siluestris: anisi: saluie: origani lauendule: primule veris. betonice: siluestris montani: sticados: sanamunde: abrotani: iuniperi. añ. 2. i. 3. iii. ziberis: p̄retri costi: nigelle: pipēris nigri z longi: ozim: ruthe sicce basilicoms maiorane: aristologie rotunde: bacarū lauri: sinaps: gentiane añ. 3. ii. pistent z coquātur z colentur: z fit sirupus cum melle quantū sufficit vel cuz lb. ii. mellis si vis vel cū lb. i. si patēs sit robustus z rudis. tñ si patiens sit delicat⁹ ponatur min⁹ de abrotano. Et si vis adde acetum squilliticus. Et voco istum sirupū de sanamunda.

Iste sirupus nō est in vsu: fm intentionē cōpositoris est sirupus digestiu⁹. **I**dē inferius in ipsa descriptione at. voco istum sirupum de sanamūda. i. gartosilata de quo infra

Lauendula fm **M**at. sil. est primula veris sed nō credo: q̄ in hoc possumus certificari q̄ lauendula non sit primula veris: q̄ in isto sirupo habet lauendulam z primulam veris q̄ si essent idem non repeterentur.

De sirupis

CPrimula veris fm Nicolauum est herba sancti petri: siue herba paralepis qd̄ idē est modernū vero ponunt q̄ de hac reperiuntur maior z minor: z maior fm veritatem est herba sancti petri que omnib⁹ est nota minor vero est illa que in pratis ac vjjs reperitur. cuius folia comedunt sicut aliorum olerum Et ista a vulgo dicitur herba magarita ab alijs el primo fiore.

Sanamunda. i. gariofil. nō est pes leporinus: vt quidam ignorantes herbatici volūt sed gariofilata siue sanamunda siue auātia est herba simlis agrimonte: cur⁹ radix odo rem habet gariofilii. hec apud nos nascitur iuxta hortos z in campis hanc adolecentes suo tempore euellunt z portant ipsam in manibus propter odore. folia ipsius sunt illa q̄ habent efficaciam in medicina. de qua ait circa instans. gariofilata vel gariofilatū dicitur pprie quedam confectio ex gariofilis cōfecta. vnde folia z nō radices in medicinis ponunt. z quanto est recens tanto melior est. Pl. autē vocat ipsam gethim. hic sirupus fm intentionē cōpositoris est sirup⁹ de sanamunda. i. gariofilata.

Ozimum. s. ozimum gariofilatū: qd̄ alio nomie alfelengemisch vocatur hic Joh. anglicus in isto sirupo habet ozimum: z infertus habet basiliconē: quod idē est tñ spēs ozimi sunt plures sic hic pro ozimo possumus intelligere semen ozimi gariofilati. z p̄ basilicone possumus intelligere herbā ipsaz ozimi vel quandā speciem ozimi: vt est ozimum citratū: id est melissa.

Sirupus de raffano fm eundem in ca. de cura paralepis. R. radicū raffani: lapacti acuti lilij. peonie: añ. partē. i. temperent cum vino et aceto per diem z noctē: tunc recipe salute eupatorij came dreos: came pitheos: calamēti: pēthaphilontis: isopt. añ. m. i. anisi: maratri. i. feniculi carui peonie. añ. 3. j. acori squinantii añ. 3. ij. nucis muscate: cinamomi. ana. 3. 5. foliorum boraginis. 3. j. corticis fragini z arboris tremule añ. 3. 5. mellis lib. j. decoquantur ista in aqua extinctionis ferri: z in tempore calido z in etate iuuentutis possit addi scolopendria cuz herbis predictis.

Iste sirupus nō est in vsu. Dia. ca. de raffano inquit. raffanū greci: nos hō radicem vocamus: eo q̄ tota deorsum mittit cum reliqua olera magis sursum psittant zē. infra ponit q̄ est aliud gen⁹ raffani qd̄ multi aromarachion dicit z sic inuenit apud Serap. in c. de semine raffani vbi sic ait. s. raffanus agrestis que z romani vocāt aromarachion.

Sal. in octauo inquit. raffanus. i. raffanida. Psido. ait raffanum greci: nos radicez vocamus: eo q̄ totus deorsum mittitur.

Fraginus est arbor satis nota. De. de cre scē. inquit. Fraxinus est arbor satis magna que in pinguibus z humidis nemorib⁹ delectatur. eius lignū satis igni cōpetit z ē optimum p̄ circulis vegetum z tinarū. ei⁹ semen est factum ad modū lingue passerū: z ppter id apud nos vocatur lingua auis.

Arbor tremula fm opinio. plurimū moderatior est arbor granati siluestris: s. fm opt. Bartholomei mōtagana aliud est. nam tpe Bartholomeus in suis psilijs in psilio de gumine arboris vane p̄ medicina alta inquit. ibi administratio est trociscorū de charabe et pprie q̄ scribunt nono Almāfous alleg. ca. quoz descriptio hec ē. R. charabe. gūmi arboris tremule: z est pp̄lis: sed in veritate ille textus est falsus. nā Wattthe⁹ sil. in lra inquit arbor tremula. id ē arbor granati siluestris.

Joh. arcu. in ca. de mictu sanguinis z saniet ait. gūmi tremule arboris. i. granati siluestris. Basis in suis sinonimis i fine silr ait:

Sirup⁹ de mezereon fm eundē in ca. de fluxu ventris. R. radicū feniculi: petroselinū: brusci: radicū peonie: lapacti: acuti aristologie rotunde añ. 3. i. isopt: pulegij mōtanti: pēthafilontis: came dreos: came pitheos: thimi: rosari: ana. M. i. mēte modicū succorū boraginis: scabiose: fumiterre: ana. 3. ij. seminis peonie: anisi: maratri: carui: ana. 3. i. ameos. 3. 5. cuscute. 3. vi. visci querui: epithimi: sene foliorū sticados arabici añ. 3. i. polipodij. 3. i. z si sit in estate ponat inter herbas scolopēdrie: corticū genestre: fragini añ. 3. i. mezereō bont. 3. i. mellis rosati. li. i. 5. fiat digestiuū qd̄ vocef sirup⁹ mezereon.

Iste sirupus apud nos nō est in vsu. Mezereon aut herba est q̄ apd̄ dia. vocat camelea: z ei⁹ semē est cocognidū. Vide supra d̄ ipso in electuario de mezereon.

Sirup⁹ de rubea tinctorū fm eundē in ca. d̄ sterilitate. R. arthemisie rubeę maioris: faune ana. lib. 5. tñ fauna amara est: ideo p̄t ponit in minori quantitate: foliorū mēte: foliorū absinthij: summitatū organiz calamēti añ. 3. ij. spice nardi. 3. i. squinati. 3. ij. calami aromatici. 3. ij. anisi: maratri: carui. ana. 3. i. sileris montani: ameos: ana. 3. ij. peonie 3. 5. mellis rosati. li. ij. fiat sirup⁹ quo vtraq̄ mane z sero.

Iste sirupus nō est in vsu. Rubea autez maxime tinctorū est herba cui⁹ radix vsu medicine cōpetit. Dia. autē de ipsa duo ca.

facti. vnum sub nomine eritrodanū: aliud sub nomine rubea: et hec herba apud rusticos dicitur rosa: et ab aliquibus dicitur vena tinctorū sed vena citrina aliud est.

Sirupus macedonicus: sicut eundem et ibidem. sicut. radicibus petrosellini domestici: et macedonici: apij: feniculi: aristologie lōge: ireos: liliij. enule: campane rubee maioris añ. M. 5. arthemisie: pulegij: calamenti: isopi: epaticę: origani: diptami: solsequij. añ. M. 5. cinamomi: anisi: carui: peonie. dauci. maratri. s. seminis ameos añ. 5. spice celti. 3. ij. spice nardi 3. j. castie lignee: costi: añ. 3. 5. liquiritie. 3. ij. mellis quod sufficit et fiat.

¶ Iste sirupus apud nos non est in usu: macedonicus autem est olivetrū. et est ex speciebus apij et est quā dia. hiposelinū vocat: alij apium agreste vocant siue ut latini obstrū meli⁹ est horti et albidius. radix est illi grossa et alba et mollis: folia hñs obrōtūda et viridita in capite plenū est flore: in quo semen est viride et oblongū et viscidū aromaticū habens odorem. radix eius odorata et alba et eustoma catur nascit in locis umbratolis humidis et in hortis. herba hec cibis apta est cruda et cocta comeditur sicut apium. hec apud modernos alexandriū vocatur. Nico. etiā dicit alexandriū vel olivetrū est macedonicū seu petrosellini macedonicū idem est. Mattheus siluaticus de ipso loquitur in cap. de aplo.

¶ Solsequiū sicut Simonē Januē. a multis vocatur intuba. ergo est endiuia. nam incuba est nomē grecū sicut latine endiua nūcupatur. circa istās in cap. de sponsa solis ait sponsa solis eliotropia ituba cicorea dionisia solsequiū idem sunt. Mattheus siluaticus in cap. de cicorea dicit. cicorea latine vlti spōsa solis vel solsequia. sicut Nicolaum solsequium est mirasol. i. spōsa solis siue cicorea. hic textus nicolaus non videtur sonare bene: quia mirasol non est cicorea. immo est pēdadactil⁹ hic vero plāta ab aliquibus pēdadactilis vocatur et ab alijs eliotropia. Jo. vero anglic⁹ seu cōpositor in cap. de paraleli ait. kalēdula. i. solsequium vel pūmūta veris. ergo ē herba dicta a vulgo herba blāca et hec videt habere plura nomina. nā cicorea potest dici solsequium eliotropia idēz. kalēdula idēz: sed quia merito compositoris. est quod solsequiū sit kalēdula ergo debemus eam ponere.

Sirupus de pulegio sicut eundem ibidem. sicut. arthemisie. i. alti te. M. ij. sanamūde calamēti: caprifolij: origani: pulegij: camomille: melisse costi: balaustiaz: sinibui. i. mēte aquaticę: radicū feniculi: petrosellini leuistici. i. cordu

ment lapacij: radicū liliij: capilloz veneris: recētis adianthos: enule cāpane añ. m. i. maratri seminis petrosellini calami aromatici vtriusq; sticados anthos thimi: epithimi. nucis muscate: macis seis basilicōis: camedreos: endiuie: pastinace ana. 3. ij. mellis lib. ij. zuccari lib. ij. vini albi quar. i. 5. fiat sirupus sicut artem.

¶ Iste sirupus non est in usu sicut non intentio nem cōpositoris iste sirupus est de mēte alibucasi qui ipm describit in sua practica.

¶ Pulegiū autem herba est satis nota. circa in stans in cap. de pulegio ait. pulegiūz in tpe floz colligit p annū seruat. Dia. in ca. de diptamo dicit: diptamū multi dicūt pulegium agreste esse. sine dubio pulegiū est spēs diptami sicut appet apud Sera. i. c. de origano Idē i. c. de calamēto de pulegio loq̄t. Pl. inquit. pulegiū feia efficacior: ē aut floze purpureo. mas cādīdū hz rē. siluestri ea q̄ de domestico dicta est efficacior vis est quod si se est origano minorib⁹ folijs q̄ satiuū et a quibusdā diptamos vocat. gustatur a pecore caprifoz balatū cōcitat. vñ quidā greci lras mutates theconō vel bliconō vocauerunt: sicut autem modernos pulegiū regale est vsuale sicut pulegiū indum seu cerunum est diptamum.

¶ Sanamūda. i. garosiflata seu assara bacara agrestis siue auātia: ut inquit cōpositor in cap. de vulnerib⁹ recētib⁹ in carne et neruis. et hec apud herbarios dicitur pes leporinus: sed non recte. vide in sirupo de sanamūda quod de ipsa aliquid ostendam.

¶ Caprifoliū sicut Nicolaus est matrissilua. matrissilua autem apud dia. peridemenō vocatur: et ex folijs ipsius apud quosdā fit licium et est herba q̄ iuxta hortos inuenit et est illa quā rustici vocant cezolo infra in vnguento de matrissilua meli⁹ ostendā si de⁹ voluerit.

¶ Adianthos seu adianthos sicut dia. adianthū siue galitricon siue politricō est herba q̄ hz folia silia coriandro scissa in summitate hz ramos subtiles duos in longitudie vni⁹ palmi mgros et non hz stipitē: neq; florē: neq; semen hoc vlt esse capitulū de capillo veneris. Nā adianthos seu politricō spēs sūt capilli veneris et sunt ex hoibus q̄ ponūt vñ p alto. hic compositor in isto sirupo hz adianthos quod potest dici eē florē rozis marini: vlt potest dici adianthos cōfectio de floribus rozis marini: sed quia compositor in isto sirupo iterum inferius habet anthos: ideo idem non sunt.

¶ Anthos sicut apud grecos est flos. Vñ anthos. i. flos rozis marini et adianthos: est species capilli veneris: de qua vide circa istās

De sirupis.

In ca. de roze mario q sic ait: cū at repit. reci
pe āthos vī rozis ma. dñt pont flores: z sic ē.
Sirupus colūbinus fm eundē in cap. de er
litate. ꝑ. radicū feniculi petrosily: ꝑsoptre
centis radicū lily: radicū apij: capilloruz ve
neris recentū ceterach. i. asplenon: pollicet
adianthos: radicū scabiose buglose. añ. m. i.
herbe scī r̄pofori: amaruscē: pedis colūbinū
pimp: nelle: ꝑsolide minoris: vtriusq; lactis
corticū mori celsi fumiterre ipericō. i. herbe
sancti Joānis añ. m. 5. liquiritie munde. 3. j.
maratri. i. feniculi floz boraginis flozuz ca
momille: seīs brusci: seīs sparagi floz viola
rum. ana. 3. j. zuccari lib. ij. fiat sirupus quo
vtatur mane et sero.

¶ Iste sirupus nō est in vsu. fm aut̄ intentio
nem cōpositoris curat omne apostemaz om
nem inflationē tempore frigidō: et a veneno
liberat. dicitur aut̄ sirupus colūbinus a pe
de columbino qui ingreditur.

¶ Des aut̄ colūbinus fm Sera. est amomū
sed hic alius intelligit. apud modernos pes
colūbinus est herba de quo infra in tro. dia
corali de forma ipsius apparebit.

¶ Herba scī r̄pofori: fm Nicholaū est fili⁹
ante patrem vel oculus cōsulis: fm v̄o Mat
theum filius ante patrē est herba q̄ ex
auctoritate ꝑli. dicit̄ garofilō: z ē herba fa
ciēs florē sicut butalmos cui⁹ stipites faciūt
ramulos ꝑimos: s; ram⁹ post natus excedit
longitudinē añ natū: z ob hoc filius añ patrē
vocat. Sili⁹ oculus xpi: hec herba ap̄d nos i
pratis inueniē: s; flos eius nō est ita: vt inqt
Dat. sil. q; eius flos nō est sicut butalmos.
nā butalmos h; floz citrinū similē flozi ca
momille z ocul⁹ ꝑsulis h; floz nigrū. q̄ non
puenit: s; error ē hic. nā butalmos fm anti
quā trāslationē hēbat flores nigrōs: sicut h;
ocul⁹ xpi. s; sc̄m trāslationē n̄az butalmos
siue ocul⁹ bouis h; flores citrinos. z oculus
Christi seu herba sancti Christophori habet
flores nigrōs vt est notum.

¶ Amaruscus seu amarac⁹. sc̄m Dia. z pli.
z Plido. est sansucus q̄ alto noīe maiorana
vocat. sc̄m autē Modernoz opinionē ama
rac⁹ est alachōē seu vehuē vt ap̄d A. in. ii.
cañ. z ē illa q̄ a Dia. p̄themō dī. z ap̄d Sera.
matricaria z sic credo q̄ int̄tio cōpositoris
sit q̄ amaruscus sit matricaria. q; in illa ma
teria multū valet.

¶ Sirup⁹ de scolopēdria fm mḡm ꝑe. de tussi
gnana in. c. de ytericia. ꝑ. scolopēdrie. Lin
gue ceruine. enduite epatice. absinthij. cico
ree añ. M. 5. cu scure. 3. i. semmū cōium. f. ma
torū floz boraginis buglose añ. M. j. capil
loz yeneris. radicū feniculi. petrosily bru

sci añ. M. 5. z cū zuccaro fiat sirup⁹ sc̄m ar
tē q̄ aromatizet cū isto puluere. ꝑ. folij. lo
co eius ponit macis. spice. f. nardi. lacce cas
sie lignee añ. 3. u. ligenē in p̄ano lineo z buli
ant in sirupo et vsui reserua.

¶ Scolopēdria sc̄m Se. ex auctoritate dia.
noīat hoc noīe ꝑꝑ similitudinē cuiusdā ver
mis dicti scolopēdria. z et⁹ expositio ē. r̄titi.
pedū h; foīa multa egrediētia ex vna radi
ce et nascit̄ in petris in muris edificioz: et
nō h; stipitē nec florē: nec semē. et folia eius
sunt sicut folia polipodij z ꝑꝑ ei⁹ inferior ē
q̄si rubea: z ꝑꝑ supior viridis zc. hec ē quam
Dia. asplenon vocat. z sic si legis bñ illd̄ ca
pi. de asplenō ap̄d Dia. cū. c. de scolopēdria
apud Sera. videbis qd̄ idē sunt. s; modernū
ꝑꝑ asplenō intelligūt cetherach. s; ego cre
do q̄ in tempore antiquo vera scolopēdria
erat ceterac que a modernis herba dorata
vulgariter vocat̄. z sic in isto sirupo ꝑ sc̄lo
pēdria intelligit̄ ceterach siue herba dorata.
alia vero scolopēdria que inuenta fuit a
modernis vocatur lingua ceruina z ambe in
isto sirupo ingrediuntur.

¶ Lingua ceruina: s; modernoꝝ op̄intōē
est. vera scolopēdria q̄ folia magna lōga z la
ta h; ab vno latere rugosa: z hec fm herbati
cos est vera scolopēdria. alie v̄o spēs nō ha
bent cognitiōē ꝑꝑ scolopendria z sed si tu
vocas ceterach scolopendria z negant. z fal
sa est opinio vt ostensum fuit.

¶ Sirup⁹ d̄ sebestē sc̄m Bartho. mōta. i. suo an
tidotario. ꝑ. sebestē. 3. ij. rubee tinctoꝝ. 3. 5
anisi cumini. liquiritie: seīs lactuce: melidōis: cu
cumer⁹: maluaꝝ añ. 3. ij. alchechingu: fenu
greci. sticados: ꝑassij añ. 3. ij. seīs apij: ame
os seīs petrosellini: radicū tribuli marini
dauci: fenicli: meu. 3. ij. sāguis ericiꝝ ꝑparati
scordeō añ. 3. v. lapis ꝑōgie: iudaici: corti cū
auellanaz añ. 3. vi. coq̄nt̄ i li. ij. aq̄v̄sq; ad cō
sūptionē medietat̄: deide colet̄ z collature
addat̄ aceti s̄llitici. 3. ij. 5. zuccari sc̄be d̄co
ctōis li. ij. 5. coquat̄ lēto igne: fiat sirupus.

¶ Iste sirup⁹ ap̄d nos i vsu nō est. Sebestē
sicut dictū fuit in electuario de sebestē ē q̄
daz fruct⁹ sicut granū oīue. hic fruct⁹ collī
git̄ z ericac̄ donec fiat passus: z sic vtimur.

¶ Tribuli sc̄m Diasc. genera sunt duo sic
cus z humidus: sed humid⁹ est ille q̄ nos vti
mur z gerit semen ad modū castaneē: z ꝑꝑ
pter id a multis castaneolus dicit̄: z dū sūt
recentes comedunt̄. dicit̄ Mattheus silua
ticus q̄ ex semine eius sit panis. nā ipse est
dulcis z nutrit̄ z sic vtimur loco panis triti
ci. z apud Aui. in sebo cañ: vocat̄ h̄asck.

¶ Ericus alius est martin⁹ alius est terre

Nus. **I**sidorus ait. eriti⁹ aial spinis cooper-
tus: qđ exinde dicit nominatū: eo qđ subri-
git se quādo spinis suis claudis quib⁹ vndi
qđ pretectū est: extra insidias etc. Aut. in scbo
cano. dicit eritius siluestris est notus et mō
tanus est aldudu! habēs spinas sagittales
p̄tinquus nature siluestris vel terrent. ille
vero qđ est marin⁹ est species habētū ostrā-
ca. **S**ultel. placen. dicit eriti⁹ est triū specte-
rū: vnus qui est notus. alius qđ habet spinas
sagittales: et appellat⁹ porcus spinosus: et al-
ius est marinus: et est spēs pisciū habentium
ostracū. ille qui est notus est ille quē intelli-
gere debemus: et de modo preparādi dicit
quidā sapientes qđ modus preparādi est si-
cut modus sanguinis hirci.

Iudatcus. s. lapis qđ dicit iudatcus: cui⁹
figura est similis glandi albus bone figure
multū habens lineas angulatas in longitu-
dinē ptendentes et nominat⁹ summitates la-
cerate et est lapis qui dissoluit in aqua: et nō
habet saporē: et dicit iudatcus: quia in partē-
bus iudeorum reperitur.

Sirup⁹ de cicorea fm **S**ultelmū placentinū
in suo antidotario. s. foliorū cicoree. m. i.
foliorū boraginis: lactucarū: violarū: scari-
ole: lingue bouine. i. buglose acetose bacte-
fosere: et est herba cui⁹ flos est celestis et ei⁹
semen est: vt semen scariolē: et agrestis: sed
nō est album neq; nigrū: et nascit in bladis
vt plurimū. credo qđ sit scariola agrestis. añ.
m. 5. reubarbari. 3. ii. pistent⁹ herbe et coqua-
tur in li. ii. aque donec tertia pars p̄sumpta
fuerit et coletur et addant⁹ in illa aqua lib. ii.
succari. et cū dissolutū fuerit zucarum ad
ignē cū aqua iterū coletur et ponat⁹ ad ignē
cū reubarbaro puluerizato et ligato in vna
pecta: et sepe exprimat⁹ cū māu pectā reubar-
bari: tandiu p̄mittatur decoqui qđ bene siru-
pizatū fuerit totū et tunc ab igne deponatur
et reseruetur.

Iste sirup⁹ est ille quo vtimur et maxime
fm istā descriptionē: et sic adhuc in mediola-
no vtuntur ipso. et sic faciūt in alijs ciuitati-
bus: sed collegiū nostrorū doctorum paplē
suis magis laudat vnā descriptionē quā de-
scribit **N**ico. floren: et dicit qđ illa **N**icola⁹ ē
nobilitior ista **S**ultelmūz hoc est qđ ipse **N**ico-
laus h3 plura simplicia i sua descriptione qđ
Sultelmus. et sic de reubarbaro maiorē quā
titatē h3 **N**icolaus qđ **S**ultelm⁹. Si autem
facere volueris sirupū de cicorea h3 **N**icola-
um infra apparebit eius descriptio.

Cicorea fm quosdā est in tuba. alij solseq-
um. alij spōsam solis vocāt. **T**olumella in li.
de cultu hortorū ait. **C**icorea iam teneris frō-

dēs lactucula fibris. **P**li. ait intubum errati-
cū apud nos quā abulāt. In egypto cicoriū
vocāt etc. **C**icorea vero fm cōpositoze est ro-
strū porcini: et est herba cui⁹ flos est celestis
et sic est fm veritate: qđ vera cicorea fm suaz
modernorū h3 flores azurinos: et est spēs en-
diuie: de quib⁹ **S**ultel. in isto sirupo nō ha-
bet nisi tres spēs. s. cicorea. endiuia: et scario-
la: sed **N**icolaus in sua descriptione habet
se: de qua infra.

Scariola etiā est spēs endiuie vt cicoree
Mattheus sil. in ca. de lactuca inquit. qđ sūt
eius tres spēs: vna est que vocat⁹ agrestis:
quā greci farralā vocāt. nā sine dubio farrā-
lia fm **P**li. est lactuca agrestis: vt ait. i. capi.
de olerib⁹ vbi inqt. lactuca agrestis est quā
farralā noiam⁹: eo qđ dorsum ei⁹ in modum
ferrā est. **S**imon ianue⁹ sic dicit. scariola fm
modernos est velut lactuca agrestis: nisi qđ
in dorso costarū h3 spinas paruas p̄ endi-
uia ponit h3 **S**er. circa istās scariola est en-
diuia. et h3 **P**etrū de crescentijs. endiuia est
scariola vel lactuca agrestis. infra in alia de-
scriptione de speciebus endiuie si deus vo-
luerit ostendam.

Bactifosere apud nros auctores nō re-
perio aliquid de ipso loq; s3 scdm inuentionē cō-
positoris est quāda herba. cui⁹ flos est celestis
et ei⁹ semē est vt semē scariolē agrestis: sed
nō est album neq; nigrū: et nascit in bladis
vt plurimū: et credo qđ sit scariola agrestis. qđ
sit cōiter ignorat: s3 h3 plures ē illa herba qđ
in bladis reperit: quā nos vulgo moneghe-
tā vocam⁹ et sic meo tpe vidi eaz poni in isto
sirupo: s3 fm plures sapientes errāt illi aporhe-
carij qđ ponūt ipam. etiā male faciūt medici
qđ dimittūt ipam poni: et hoc aduenit: qđ non
hnt cognitionē qđ spēs endiuie vie scariolē
sint: s3 scdm modernorū opinionē spēs scario-
le sunt. vi. vel. vii. de quib⁹ tres vel quatuor sūt
qđ faciūt florē celestē: et vna de ipis h3 flores
ac semē: vt dicit cōpositor: et in bladis repe-
ritur sicut monegheta **A**erū existimauerūt
aliquid qđ monegheta sit bacteifosere: eo qđ apō-
tucos ita vocet: sed error est: nec eoz sermo
apud sapientes acceptat. nā opinio cōposito-
ris est apte qđ sit scariola agrestis qđ sūt est
monegheta: vt inuere videt⁹ i p̄nti loco. Si
ergo cōpositor credit qđ bacteifosere sit scario-
la agrestis nos debem⁹ intelligere scario-
lā agrestē qđ formā h3 vt ipse docet: et nō mo-
neghetā: qđ nō h3 odorē nec saporē et p̄ bacte-
fosere siue scariola agrestis itelligit⁹ cicorea
agre. siue scariola agrestis qđ florē celestem
gerit. p̄terea oēs spēs endiuie vt scariolē vt
cicoree sunt laudare in isto sirupo.

De sirupis

Sirupus de oplo. fm eundē i eodē tractatu
 ℞. opij. pond^o gr. ordet. iij. usq̄ant: pōdus
 gr. viij. ordet: corticū mādragore gr. i. s. seif
 apij. s. iij. seif papaueris: seif lactucay añ.
 3. i. s. folioꝝ lactucay endiuivf cicoree añ.
 M. i. folioꝝ papaueris: z mercurial. añ. m. s.
 pistent grosso mō z bulltār i lib. iij. aq̄ donec
 p̄sumat medietas z coles z addat zuccay z i
 spisset z clarificet z reseruet. **I**ste sirup^o i
 vsunō ē. **O**piū fm A. i. ti. cañ. ē succ^o papauē
 ris in griz egyptij ipz semināt. **M**acer i cap.
 de trib^o gūib^o papaueris inqt. exuuis tene-
 ris opitū faciūt capitellis: incisa leuif sūma
 cute lac q̄ qd̄ inde defuit excipiunt cocleis
 siccū siccūq̄ reseruat: antidoris mltis aprū
 varijsq̄ medell sūt q̄ p̄tūdūt cū lacte suo ca-
 pitella: d̄ qb^o exp̄ssuz siccāt i sole i tquorē zc.
Sirup^o de plātagie fm Kamal. de villa no
 ua i lib. ij. i cap. de dissenteria epatica z inte-
 stinoꝝ. ℞. succi plātagis depurati. 3. iij. aq̄
 pluuiat v̄l rosay qd̄ mel^o ē. li. s. spodi: nuctis
 cip̄ssi. balaustie. sumac sāguis dracōis. gū-
 mi arabici: mastitis thuris. gallay. ipoq̄st-
 dos: lapidis ematitit rasure eboris añ. 3. ij.
 terant oīa i p̄dicto succo z aq̄ rosata vsq̄ ad
 medietatē coq̄nt z addito zucca. fiat sirup^o.
Iste sirup^o apud nos nō ē in vsu. plārago
 vero apud Auic. in sc̄do canonis vocat̄ lin-
 gua arietis: z sūt ei due sp̄s. s. maior z mior
 maior ē quā rustici nostri bletā siluestrez di-
 cūt: z minor ē quinq̄ neruia q̄ alto noīe lan-
 ceola vocat̄: z hec ē illa q̄ apud falsos herba-
 ticos p̄ lingua canis habet̄: s3 errāt. **D**iasco-
 ri. ait. vocat̄ arnoglossā siue eptapleuros. i.
 septē costay. **S**erap. ait. lisen allzamel: idest
 lingua arietis z d̄ arnoglossā: z ei^o exp̄ssi-
 tio est lingua agni: iō q̄ greci noīant arnon
 agnū z glossam linguā: z d̄ etiā epta pleurō
 i. h̄is septē costas. nā in folio ei^o sunt septez
 coste z epta i greco ē septē z pleura. i. costa.
Sirup^o de tua fm Aico. florē. in libro sc̄to
 in caplo de paraleli. ℞. iue. M. ij. salute: ma-
 torane: rouismarini: polij: idest polij mōtant
 organū: calamētū: menta sc̄ri: pulegij: isopti:
 thymi: ruthe domestice: z siluestris: betōice
 serpilij añ. M. j. radicū acozi: aristologie lō-
 ge z rotunde. paucedant valeriane bzionie:
 gentiane diptami ana. 3. s. radicū feniculi:
 petrosily: apij: sparagi: brusci: ana. 3. j. stica-
 dos anisi: feniculi. leuistic: leuistic: ame of
 carui sileris montani añ. 3. iij. piretri. 3. j. s.
 passularum. 3. ii. aque z mellis quāntū sufficit
 et aromatizētur cū cinamomo: nuce musca-
 ta: z cubebis: z fiat. **I**ste emz sirupus in hac
 materia est optimus.

Iste sirup^o nō ē in vsu. **T**ua s̄o vt dictum
 fuit est vez camepitheos z nō est camedre-
 os: vt qdā crediderūt ḡnāiter tenef q̄ tua
 nō sit camepitheos: s3 errāt. **N**ā ego vidi a-
 pud multos apothecarios in sacculis came-
 pitheos: s3 nec in sapore nec in odore nec in
 forma nō est camepitheos: de quo loquunt̄
 nostri auctores: s3 loco camepitheos habēt
 camedreos. vnde per hoc dico si aspexeris
 illam tuam, qua moderni vtunt̄ pro tua mu-
 scata: videbis q̄ in forma z in reliqs est ve-
 rum camepitheos.

Johā. angli. in. c. de dolore tūcturarū ait
 q̄ prodest guttosis: vnde versus. si captas
 tuam guttam tollet tibi viūā.

Serpillū fm Pl. a serpēdo putāt dictum
 q̄ in siluestri euenit in perris marie satiuuz
 nō serpit. s3 ad palmi altitudinē crescit. dia-
 serpillū siue vt alij herpillum latini cicer er-
 raticum vocāt zc. folia z flozem fm circa in-
 stans medicine competūt.

Valeriana id est fu.

Buonia: id est cucurbita agrestis. **P**ap-
 as ait. ampellos leucos seu buonia quā la-
 tinū albam vitem vocant vide de ip̄a in con-
 fectione de alfe cera.

Sirupus de lilio fm eundē in lib. v. in cap. de
 bolis. ℞. flores liliij albi: z decoquant̄ in aq̄
 nō quidē soli qz nocēt sto. cū pprietate eoz:
 sed cū alijs aroma. corrigētib^o maliciā eoz
 et fiat sirupus cum zucca. z decoctio: eozum
 sc̄dm artem.

Isti^o siru. sicut inqt̄ ibi Aico. non reperit̄
 descriptio apud aliquos auctores: fm intē-
 tionē ipsi^o pōt fieri sicut ipse docet.

Liliū. s. liliū albū qd̄ florē albū gerit. **R**o-
 sa anglica h3 vnā descriptionē sirup^o de li-
 lio: s3 ibi nō h3 nisi treos. i. liliū celeste. et p̄-
 pter id ille est sirupus de treos vt dictū fuit
Macer ait. lilia iure seq̄ que nec specie nec
 odore. cedere credunt̄ roseo colata decozi.
 nec minus in multis hominū sunt apta me-
 dellis eius radicez bulb^o q̄ lilia pfert zc. hoc
 liliū satis est notum.

Sirup^o optim^o ad omnē emozofagiā vndecū
 qz fiat sc̄dm eundē in lib. v. in. c. de preferua-
 tionea sputo sanguinis z cura ei^o. ℞. ipoq̄-
 stidos chimolee: boli armeni: acatie: corali
 albi z rubei: mume: psidie. galle. mente ba-
 laustie: gummi arabici: dragāte simp̄titi: co-
 rigiole seminis arnoglosse. i. semis plantagi-
 nis sumach: radicū pentaphilonis. i. quinq̄
 folij: sanguinis drachontis: añ. 3. j. decoquā-
 tur in aq̄ pluuiat vsq̄ ad terrā et colentur
 et addant̄ lib. iij. zuccari: z fiat sirupus.

Iste sirupus apud nos non est in usu sed in
receptione Nicolai est optimus in illa materia.

Chimolea secundum Dioscoridum est gicimolia cuius alta est
alba atque desca alta purpurea apud autem vocatur
lutum chimolea. vide de ea. s. i. pfecto est dre.

Phidia est cortex mali granati sed pfigia
est storax liquida.

Simphitum de ipso dicitur fuit quod est conso-
lida maior siue anagalicum. vide de ipso in
sirupo de pimpinella.

Corrigiola. i. poligona siue centum nodata
siue virga pastoris. Dia. vocat ipsam poligo-
nos masculinam. et ibi etiam describit aliam quae dicitur po-
ligonos feia. Pet. de cres. inquit virga pasto-
ris est cardus siluestris: ille tamen non videtur
hinc sonare: nam virga pastoris non est cardus: ut
ipse et alij dicunt: nam si legis capitulum de poligo-
nos apud Dioscoridum. cum cap. de virga pastoris apud
Sera. et Aui. videbis quod idem est. Et idem Jo.
Sera. i. c. de lapide vocat ipsam dimirrisio: et
hec herba in visis multum reperitur. Mat. sil. in
cap. de dipfaco. i. cardo fulonum dicitur quod est vir-
ga pastoris: sed non recte. Quidam vocant corrigi-
olam sanguinariam. sed in aliquos sanguinaria
est illa herba quam hodie burfay pastoris vo-
camus siue a vulgo herba gugirolla.

Sirupus aromaticus secundum eundem in eodem lib. i. c.
de debilitate digestiois. s. cubebay: garto
filoz: yuzi. cina. nucis musc. cardamomi: ma-
cis: calami aromatici. an. 3. j. s. spice mastice
assari squinati folij. an. 3. vj. amomi: ameos:
costi: cipi: carpopalsami. i. fructus balsami: et
loaloes. i. ligni aloes an. 3. iij. suppositata in
fundantur in vino albo veteri poderis lib. x.
tribus diebus decoquantur ad tertiam partem cum frige-
scunt mambus fricentur et tolentur cum lib. iij. mel-
lis decoquantur in vase bene obturato repo-
nantur et cum musco aromatizentur.

Iste sirupus non est in usu. sed autem aromaticus
propter species odoriferas que in eo ingrediuntur
Sicut. i. c. de arboribus aromaticis inquit. aro-
mata sunt queque fragrantis odoris que indicat ara-
bia mittit siue alie regionis. nomen autem aroma-
ta traxisse videntur siue quod arietis imposita duntaxat
inuocat ob apta videntur: seu quod ipsa aeri inferi-
ac miscerentur. nam quod est odor nisi aer tractus.

Sirupus de cicorea secundum eundem in eodem lib. i. c.
de operatione epatis. s. endiue domestice
et siluestris: cicoree et taraxaco an. m. ij. cucur-
bite epatice: scartole: lactuce: fumiterre: lupi-
norum an. m. j. ordeum non excoctum: alchechi
gu. an. 3. iij. liquiritie: capilloz veneris: cethe-
rach: poltrici: adiantum: uscure an. 3. vj. radi-
cum feniculi: et apu: et spagiana. 3. ij. ferueant
in aqua sufficienti et colentur: et cum zuccharo albo fo-

lido fiat sirupus per culus vnaquaque libra per
natur ad coquendum. 3. iij. reubarbari electi et

3. iij. spice ligati in pectus rara que sepe exprimitur
donec sirupus sit perfecte decoctus. dosis. 3. iij.

cum aqua mulionis seminum colum frigidorum:

Iste sirupus secundum collegium nostrorum docto-
rum ticinensium est ille quo uti debemus: aliquid
tamen magis laudatur descriptionem Sultiel. placet
tamen: et ea utitur sicut Mediolanenses qui de
descriptione Sultiel. pparant. Jo. Mat. gradi in
ca. de cura malorum dispositionum epatis hinc vna
aliam descriptionem que quasi idem est cum illa Nico-
lai: licet aliqua simplicia mutauerit: aliqua
omiserit: nunc non intendo declarare omnes speci-
es endiue cicoree vel scartole.

Endiua nomen latinum est post grecum hinc debet dicunt. In hac
non volo ostendere omnes species cicoree vel endiue
vel scartole: sed primo volo ostendere illas species
de quibus ipse Nicolaus in primo lib. loquitur. nam i. c.
de debilitate epatis ait sic. dixit Aui. tara-
xon quam Scitilis dicit esse cicerbitam siue ro-
strum porcini: et Sultie. dixit ipsam esse cicoream
et est illa species que a multis vocatur plata leonis:
hic textus Nicolai videtur corruptus. nam ipse Nico-
laus debet dicere quod des leonis que est species
cicoree et non planta leonis que est herba dicta
flaura vel herba maura que odorat asfalti hinc: et
hec est species trifolij quod est personum. idem in cap. de
opione epatis dicit. taraxaco est species sponse
solis et inferi in eodem. c. inquit. Rostrum porcini
est cicerbita et hinc opione Nicolai sequitur
opti. Jo. ang. i. c. de crasie callide epatis que est quod
altaraxaco est rostrum porcini vel cicorea idem se-
tit i. c. de fistula vlcere cancro et tante oculo.

Postquam ostendi quibus Nicolaus et Jo. ang. de tara-
xon et rostro porcino est volo ostendere opio.
alioz: et dico quod species endiue vel cicoree sunt
septem ad numerum: de quibus ipse Nicolaus. sex species in
isto sirupo ponit. Sultiel. autem in sua descripti-
one non ponit nisi tres scilicet cicoream scartolam et
baptisoleram et per ordinem ostendam

Endiua domestica. i. usualis est herba sa-
tis nota. siluestris non potest dici quod sit crispus
herba. cicorea non secundum iniaz modernorum hinc flo-
res azurimos vertetes seipos ad solem quare
sponsam solis et solsequium vocauerunt de qua
circa iniaz aut. sponsa solis est cicorea vel ita
bavil solsequium hec etiam satis est nota. Sera.
in. c. de endiua inquit. vnde sunt species. nam
est ex ea domestica et scartola et est ex ea sil-
uestris que est taraxaco. et est tertia species que dicitur ca-
daref. et est amirid. et sed circa iniaz et peritum
de cresce. endiua est scartola. Sa. in. viij. sim-
plicium dicit. seris. i. endiue. inferius dicit

Codrine ē spēs cicoree vel lactuce. **Aul.** iii. ij. cañ. in. ca. de endiua ait. q̄ est ex ea siluestris et hortulana et est duarū spēs: et magis tuatiua ex eis epati est illa q̄ ē magis amara. ego credo q̄ sit cicorea. idē aliud ca. facit de tararachon: et dicit q̄ est species endiue. **Etiā** ista nota est.

Scariola s̄o s̄m **Simo.** ianue. est velut lactuca agrestis: nisi q̄ in dorso costarū h̄z sp̄tas quas: s̄z **Mat.** fil. et **Isid.** volunt q̄ lactuca agrestis sit scariola: vt dictū fuit: etiā hic dicā herba **Isidori** q̄ in. c. de olerib⁹ dicit lactuca agrestis est quā sarralia noīam⁹: eo q̄ dorsum eius in modū ferre est. **Simō** in hac errat. nā in. c. de scariola dicit q̄ ipsa est velut lactuca agrestis: et i. c. de sarralia inquit. ex auctoritate **Isidori** q̄ sarralia ē lactuca agrestis et i fine dicit q̄ est scariola: et sic voluit multi moderni.

Licerbita s̄o sicut dicit **Nico.** est rostrū porcinū s̄m **Sultel.** ē cicorea. et est herba cuius flos est celestis. etiā repiuntur due alie spēs q̄ flore celestē h̄nt: et oēs in bladīs repiuntur: et sic si bene cōsideret videbis q̄ spēs endiue vel cicoree sunt septē: sunt iste v̄z endiua domestica. i. vsualis. cicorea q̄ ab oib⁹ nota est: rostrū porcinū et dens leonū⁹ differunt parū inter se: s̄m modernorū opt. in pratīs repiuntur cū flore croceo: nisi solū i folijs differūt. post maturationē floz pducūt quādam lanuginē albam que cū tangit euolat: et alia est dicta crispinū a vulgo: et hec ap̄d q̄sdam est lactuca asini. qd̄ nō credo: sicut p̄t̄z si legis cap. de anchusa ap̄d **Dia.** videbis q̄ cū cap. de crispinū nō puenit: et est alia spēs que d̄z cicoriastrū et est scariola q̄ in bladīs repiuntur et oēs iste spēs vocant̄ endiua vel cicorea v̄l scariola: et he note sūt ap̄d sapientes.

Alchechingi vel chechingi est strignus agrestis: s̄m **Dia.** et est herba pferens granū rubicundū simile ceraso in vesica inclusū: c̄trina in colore q̄ a multis vesicaria dicit̄: s̄z apud lombardos fiacho noīat̄ et in v̄is repiuntur. **Aduertendū** est in descriptione p̄ntis si ruptū q̄ in oib⁹ codicibus **Nicolai** quos videt̄ deficit dosis ordet et alchechingi ingrediētū dictam descriptionē qd̄ credo accidisse errore scriptoris pot̄t̄ q̄ alia causa: sed vt haberef̄ modus dosandi p̄dicta duo simplicita volui cōferre hanc descriptionē cuius illa quā ponit **Jo. Mat.** gradī qui etiā p̄dictum sirupū describit. et inueni eas in ordine pondere et in oib⁹ alijs cōcordare et ipsuz dosare p̄dicta duo simplicita hoc modo: sumit eīz ordet nō excoctat. 3. ij. Alchechigi capill. yeneris et c. s̄m ordet̄ **Nicolai** añ. 3. vj. ideo

et nos debem⁹ et pcludubio eo mō dosare illa duo. videlicet ordet nō excoctat. 3. ij. alchechingi. 3. vj. q̄uis p̄ter nostrā voluntatē apposuerit impressores equale pond⁹ e oznam si sumeremus. 3. ij. chechingi excederet debitū p̄odus. nec bene p̄portionaret alius.

Cetherac. sicut dictū fuit in sirupo de scolopendria est herba q̄ a modernis herba dorata dicit̄. poltricon est herba q̄ in pufetis et in locis humidis repiuntur vt dicit̄ est supra in sirupo de pimpinella.

Sirupus de ficibus s̄m euz in eodē lib. in. c. de cura colice ex fece. s̄. ficū albarū. 3. i. aque. 3. x. coquant̄ ad lentū ignē vsq̄ quo venierit ad statū uilep de q̄ accipiat̄ oī die. 3. iij.

Iste sirupus apud nos nō est in v̄su. ficus id est carica. **Serap.** in. c. de ficu ex auctoritate. **Gal.** inquit q̄ sunt ex eis domestice et siluestres et mōtane: et ex domesticis quedā sunt recentes: et quedā sicce: virt⁹ recentium est debilis: q̄ admiscef̄ eis de humiditate: sicce sunt in eltores maxie car nose siluestris vero ficus s̄m quosdam vocat̄ caprificus. et dicit̄ **Pli.** q̄ huius fructus nūq̄ murescunt.

Sirupus de arthemisia: s̄m eundē i lib. vj. in cap. de retētone mēstruoz p̄ter naturā. s̄. arthemisie. **M. ij.** pulegi: calamētū: mētrastrū organū: melisse: p̄licarie: saune: sanfuci. i. maiorāe: came dros p̄forate: came p̄thecos matricarie cū flore: cētaurce minoris: r̄nthe betonisse: melisse añ. **M. j.** radicū fenculi: a p̄i: petrosili: sparagi: busi: i. saxifragie: enule: diptami: ciperi rubee tinctoz: i. reos: peonie añ. 3. j. seis iumpert: leuistici: petrosili: a p̄i: anisi: nigelle: carpoballami: costi: assari: i. assarebacare: p̄i: etri: cassie: lignee: cordumen: calami aromatici: fu. i. valeriane ana. 3. s. cōquassent̄ et infundant̄ i aqua pluuiali sufficiēt̄ p̄ diem et noctē. postea decoquant̄ ad medietatis aq̄ s̄sumptionē. tūc deponat̄ ab igne et dimittat̄ donec aqua tepuerit. tūc manibus i ipsa aqua positis fricētur. postea colent̄: et in colatura addat̄ mellis vel zuccari q̄stū sufficit. et fiat sirup⁹: et si humor fuerit viscosus acetoset̄ cū aceto acuto v̄l squil litico: et fiat sirupus aromatizat⁹ cū cinamomo et nardo. i. spica nardi. cui⁹ dosis sit. 3. ij.

Iste siru. ap̄d mod. in v̄su nō ē: et marie s̄m istā descrip. s̄z illa descrip. q̄ vtunur est magis stralis quā moderni practicāres maxie **Papientes** multū laudat̄: et multū valet ad ea q̄ dicit̄ **Nicolaus Jo. Mattheus** gradī in ca. de puocatione mēstruoz habet v̄nā aliam descriptionē que ab hac non differt.

Arthemisia: s̄m circa instans est mater herbarū cui⁹ folia magis cōpetunt v̄sui me

dicine q̄ radix. **Diaf.** in capl. de arthemisia dicit arthemisie tria sunt genera. vñ est q̄ vocat arthemisia monodos. i. mater herbarum q̄ est fructuosas similis absinthio. folia pinguiora z maiora habens z hastas lōgas nascit in maritimis locis lapidosis z sabulosis. altera arthemisia tagetes noiatur q̄ tenera est. semē habēs minutū: z vnā hastam folijs plenā z nos lingua latina vocam⁹ ta nasiā: vel fm quosdā athanasiaz: est z tertia arthemisia que leptafilos dicit. nascit circa fossas z agros flosculū ei⁹ si p̄ruer⁹ sansu: ei odorē h̄z. **Gal.** in sexto simpliciū ait. berē gelif. i. arthemisia: sed text⁹ **Aui.** ij. cañ. nō videt multū p̄son⁹. qz ponit q̄ est abrotanū q̄ cōmuniter nō credit nisi fumpsisse abrotanū pro arthemisia.

Uelisa: fm modernoz sniam est ozimū citratū: cui⁹ folia odorē citri h̄nt etiā citraria dī miro: q̄ **Nicolaus** in isto sirupo h̄eat. **Be.** mellise z inferi⁹ iterū replicat eandē. credo q̄ sit error scriptoris vt ostēdam in alia lra.

Persicaria. i. herba sc̄te **Marte.** z est herba q̄ h̄z folia similia p̄licis signata. ap̄d nos iuxta hortos repit. existim. at q̄daz q̄ hec sit zinziber caninū vt videt sentire. **Aui.** m. ij. cañ. et putauerit q̄dā q̄ ipsa sit piper aque.

Perforata. i. herba sc̄ti **Joan.** siue fuga demonū siue ipericon: z dī p̄forata: qz folia ei⁹ h̄nt foramina pua: i. loc⁹ domestic⁹ reperit. **Auer.** i. v. col. ait heufericō. i. ipericō neliricō: z quidā appellāt hāc herbā cordiale eo q̄ assimilāt cordi.

Matricaria et est arthemisiaz ē illa quaz **Dia.** vocat leptafilos: sed **Aui.** m. ij. canōn. vocat ip̄am vehuen altq̄ alacoē. z aec quā **lobardi** crispulā dicūt: d̄ ip̄a meli⁹ onidā **Isra.** ca. de trocisc⁹ alindaracarō: si de⁹ voluerit.

Mellissa vt dictū fuit: est ozimū citratuz miro: q̄ **Nicola⁹** in isto sirupo h̄z sup̄ melissam: z inferi⁹ iterū h̄z mellissam: s̄z exi stimo q̄ sit errore scriptoris. nā **Jo.** **Dat.** gradū loco ei⁹ h̄z abugillissaz. i. lactucā asini. sicut p̄z ap̄d **Aui.** i. ij. cañ. i. pp̄to ca. d̄ abugillisse. z idē de ip̄a q̄rtuor ca. facit vnū sub noīe abugillisse. aliō sub noīe hearfel: aliō sub noīe lactuce asini. aliud sub noīe scimiar z hec apud **Dia.** vocat ancusa. sapiētes vero existimāt q̄ **Nicola⁹** volebat dicere abugillisse: vt dicit **Jo.** **Dat.** z dicunt q̄ loco eius p̄t̄p̄nt lactuca vsulie.

Leusticū apud **Aui.** vocat cheisim: z est semē satis notū: s̄z ei⁹ genera sūt duo. s̄z hortulanū z cāpestre: hortulanū vero est pp̄riū illud qd notū est. campestre fm modernozū

opinionē ē cordumenū siue carui agreste: z ambe in isto sirupo ingrediuntur.

Cordumenū fm **Sera.** est carui agreste **Jo.** archulan⁹ in ca. de epileſia i electuario qd̄ valet ad oēm epileſiam inquit q̄ cordumenū ē cardamomū: s̄z mihi nō placz. liber qui dī albuchasis i tractatu. ij. in ca. de forma stupicādī oleū ad faciendū oleū de lino ait. carui agreste: z ē cordumenū similit̄ ait **Su.** placē. in distinctiōe de tyriaca vt dictū fuit: z hoc p̄ cordumeno intelligit̄ semē leuitici campestris: z hoc semē qd̄ reperitur sub plāta paucedam: hoc ē ex secret⁹ simpliciū **Sirupus** de endiuia cui⁹ inuētor fuit gētilis de fuligineo. **Be.** succi endiuie: succi epice: añ. li. ij. clarificēt p̄dicti succi ad ignez vt expedit. rosaz vsolarū: lenticule: aq̄ florum nenufaris: politricti. añ. ʒ. ʒ. capillorū venetis: ordeī mūdi: seminū cōiū maior⁹ frigidorū. añ. ʒ. i. fiat sirupus cū zuccaro: q̄tū sufficit: s̄z artē z aromatzet cū sandalis albis z rubeis z berber⁹ seminū citonoz: lignū aloef cinamōi: corticū citri. añ. ʒ. i. z vsui reſuef.

Iste sirupus fm plurimū est ille q̄rtimur p̄ sirupo de endiuia cōposito: tñ sunt q̄ faciunt ip̄m fm descriptionez quā super⁹ posuit ex auctoritate frācisci d̄ pedemōtiū z sic ambo h̄nt efficacā. **Epatica** ē herba satis nota **Diafco.** vocat ip̄sam ltenā: vt dictuz fuit in sirupo de epatica.

Sirup⁹ ad matricē magistral. **Be.** matric⁹: carpopalsamū: calami arōatic⁹: xilobalsamū: sileris mōtanū: cassie lignee. añ. ʒ. iij. anisi: semiculi: seīs carui: pulegij: organū: calamentū: rosis marini: sp̄ij. añ. m. i. lignū aloef: dronici: cinamōi añ. ʒ. ij. seīs agni costū: culcu. añ. ʒ. iij. radicū mādrago iusq̄am añ. ʒ. ʒ. melis dispumati: q̄tū sufficit. fiat sirup⁹ fm artem. denf mulierib⁹ habentib⁹ malū stoma cū fm z ad passionē matric⁹ mirabilē valz.

Iste sirup⁹ fm istā descriptionē est i vsu in p̄tib⁹ mediolauētib⁹ z v̄z fieri decoctio cū aq̄ ferrea ad pond⁹ li. i. vim albi odoriferi: z omni coquat vsqz ad p̄sumptionē medietat⁹ **Dat.** sil. de ip̄a loquit̄ in lra ferugo. matricaria ē arthemisia z illa quā **Dia.** vocat parthemō: s̄z au. vocat ip̄am vehue. aliq̄n ala coeqn idem est. z hec est herba quam **lobardi** crispulā vocant.

Agn⁹ cast⁹. i. semē notū ē. **Dia.** inq̄t agn⁹ siue aligol latine alexadrina appellata. **Sera.** de ip̄o duo ca. facit. vnū de arbore qd̄ dicit agn⁹ cast⁹ aliud de piperelle q̄ est semen ei⁹. infra apparebit descriptio troc. de agno casto: z ub̄ meli⁹ ostendā si d̄no placuerit.

De sirupis

Sirup⁹ de arthemisia. ꝑ. floz arthemisie. m. ij. calameti: folij satire: origani: thimi ta marisc: sticados añ. m. j. floz camomille: floz rii melliloti. sansuci. i. maiorane: anthos añ. 3. j. blacte bisatte: calami aroma. añ. 3. iii. cel tice. i. spice celtice. 3. j. camedreos: matricarie minoris: betonice abrotani añ. M. 5. aco ri. prassij folioz rubeo matoz: sileris monta ni añ. 3. j. assari squinantii. anisi: maratri. i. feniculi: ameos añ. 3. vi. fiat decoctio ex istis: et cū melle q̄tum sufficit fiat sirupus.

¶ Iste sirupus est ille q̄ ḡnalter in vsu est. tñ hodie inueni vnā aliā descriptionē quam describit Nicolaus floren. q̄ etiā est laudata ap̄d nostros doctores de qua vide supra tamē vide vtrāq; z elige quā volueris.

¶ Artemisia. i. altitia siue berēgesif. ꝑa. ast. arthemisia ab inuētoze dicta: vt Plinio placet herba a gētilib⁹ Diane ꝑsecrata: nam grece artemis diana dī. Wacer inq̄t in prin cipio libelli sui herbarū quāsdā dicitur⁹ car mine vires. herbarū matri dedit arthemisia nomē: cui grec⁹ sermo iustū puto ponere ꝑi mo: hñi⁹ opem ferē ꝑioz inuenisse diana ar themis grece que dicit. indeq; nomē herba tenent ꝑ. fm circa instās est m̄ herbarum.

¶ Foliū. i. malabatrū: loco ei⁹ ponat spica aut macis satiregia. i. timbra. ꝑli. inq̄t tum bra vero q̄ sit cumilia hec apud nos h̄z voca bulū et aliud satiregia dicta in condimēta rio genere. ferit mense februario.

¶ Anthos grece est flos vñ alofantos. i. sa lis flos: s̄z hic ꝑ anthos intelligit flos rosmartini: ide ꝑico. dianthos dī q̄ fit de flozibus rosmartini: etiā flos ei⁹ dī alchilil.

¶ Matricaria minor: s̄z plurimū ē sc̄ba spēs arthemisie. Dia. de forma ipsius describit. z hec est illa quam hodie tanacetum siue dāneta vocant.

¶ Abrotanū herba ē satis nota. Jo. Ser. in ca. de retētiōe mēstruoz z cura ei⁹ inq̄t sanguafora ē abrotanum. in antidotario in de: coctōe ad idropticos dicit: belēgesif ē sāgua forā hic text⁹ Sera. nō v̄ ver⁹: nā ipse vult q̄ sāguafora z abrotanū z berēgesif sint idē sed non est: quia berēgesif: ap̄d Gal. ac Si monem est arthemisia. z nō est obrotanū. vt dicit Joh. Sera. z Aut.

Sirup⁹ cordialis. ꝑ. melisse ligue boutne. i. buglosse: boragis: endiuie: lactuce añ. m. ii. seminū cōium frigidoz matoz sandaloz ru beoz acetose añ. 3. j. fiat decoctio: cū aq̄. rosa ta: aque melisse aque buglosse: aque endiuie. aque boraginis: vini granatoz: vini berbe roz: agresti: succi rāpioz añ. 3. vi. zuccari al

bi lib. vi. misce z fiat sirupus fm artē.

¶ Iste sirup⁹ in papia nō est valde in vsu: sed in Mediolano magis. z sine dubio ē cor dialis. quia cōfortat corz custodit pericula que accidunt in corde.

Sirupus de acozo: fm intētiōē dñi magistri Hieronymi de casali phisici clarissimi. ꝑ. radicū acoz. 3. iii. isopi: calameti origani sic ce: melisse buglosse. añ. M. 5. sticados: arabī ci: polipodij. piretri bont añ. 3. vii. piperts lō gi z nigri añ. 3. iii. cinamomi sint: zinziberis sint: sene bone añ. 3. 5. mira. chebulozum: in doz: emblicozum añ. 3. i. 5. sansuci. i. maiorane rute betonice: pulegi: saluie añ. 3. vi. ha sce: epthimi añ. 3. j. zuccari lib. iiii. fiat siru pus fm artē.

¶ Iste sirup⁹ a modernis practicatib⁹ nō ē valde in vsu: s̄z tpe dñi magri Hiero. magis erat in vsu. z ipse laudat eū ad egritudines neruoz. z ad multa alia. Acoz⁹ fm dia. ē her ba venerea vel affrodisia vel pip apū. ꝑli. sup hoc ait. q̄d semp in aquosis nascit. Ser. dicit h̄ueg. i. acoz⁹ z noiaf spatella q̄dā vocāt ipsum geliā. z ab alijs gladiol⁹ palustr̄ dicitur arabice ꝑo noiaf h̄uegi v̄ ogi: radix ei⁹ vsui medicne competit.

¶ Hascē. i. thim⁹. Jo. Sera. in. c. de retētiōe mēstruozum dicit: alfohura: id est alhasce quod idem est.

Sirup⁹ de scabiosa. ꝑ. succi scabiose depura ti lib. j. aq̄ decoctiōis ordi capilloz vener̄ añ q̄tū sufficit: zuccari lib. ii. dissoluti in ꝑ dicto succo: z decoctiōe: cui addant coralo rum rubeoz tritoz. 3. iii. ligato: um in pectia rara. z ex eis fiat sirupus.

¶ Iste sirupus in ꝑribus nostris nō est val de in vsu.

¶ Scabiosa ꝑo est herba sat⁹ nota: s̄z miroz q̄ nostri auctores de ipsa nō loquunt. tñ fm intētiōē Matth. sil. dicit q̄ scabiosa latine grece sribes vel sribeos. z ibi loquit de sca biofa ex auctoritate Dia. sub littera scabio sa: q̄d nō reperitur. vex est q̄ Dia. ca. vnū fa cit de sribeos: s̄z ignoz q̄ illud sit de scabio sa sed fm intētiōē Matthēi idē est. Lōco regius in cap. de russi in fine capitū. inquit sic sed quia scabiosa confert in hac passione et parum de ea dicitur ab auctorib⁹. iō hos versus nota. Urbanus ꝑ se nescit ꝑeciū sca biose. Nā purgat pectus q̄d cōꝑimit erga senectus. Purgat pulmonem lateris q̄ li mul regionē. Rūpit apostemta lenit virtu te ꝑrobata. Emplastrā fons necar antra: centribus horis. Intus ꝑoatur: z sic vn⁹ euacuatur.

Sirupus de betonica. ꝑ. betonica. m. i. rute celidonte: fragrante: eufragie: leuistici: pullegij: camedreos: rois marini: ouiganti: foli orū lauri. saluie ꝑ sopi: liquiritie rubec. i. ru- bee tinctorū. gariofilate. i. sanamūde. añ. m. ꝑ. seminis anisi: aneti: ameos: petrosilij la- ctuce: ana. ꝑ. i. ꝑ. rosarū florū boraginis. añ. ꝑ. i. fiat ex ipsīs decoctioꝝ cum zuccaro albo fiat sirupus.

¶ Hic sirupus apud nos nō est in vsu. Sed in Mediolano vtuntur ipso.

¶ Betonica vero est herba satis nota. Dia. vocat ipsam betonicam Serap. in ca. de be- tonica dicit plurimū qd ex ea administrat sunt folia. Galien⁹ in septimo simpliciū di- cit cestru latine dictū betonica. Macer. ait. Betonicaꝝ foliū sunt cestron dicere greci. vctones in hyspania eā que betonica dicit in gallia. in Italia auteꝝ sarratula. a grecis celiron dicit. Auerrōis quito col. ait. alchi som q̄ in latino dicit betonica z i persica lin- gua berahuez.

¶ Fragranta herba est ferens fragra. z gra- num ipsum scdm Mat. siluaticū est granum acetosum ei⁹ planta similis pētafioni est: q̄ propter Plin. in cap. de q̄ncꝝ folio dicit. q̄ncꝝ foliū fragra gignere: non q̄ illud sit q̄ncꝝ fo- liū quo nos vtuntur in medicinis: sed ad eius similitudinē. s. a numero folioꝝ q̄ncꝝ foliū appellauit. apud nos vero fragra sunt fruct⁹: qui q̄n maturescūt rubicūdi efficiuntur: z sa- tis noti sunt.

¶ Eufragia est herba q̄ in pratis ac alibi in uent. z fm Mattheū siluaticū est herba ad hil. z laudat ipsam: quia medetur egritudini- bus oculorum.

Sirupus de lupulis. ꝑ. succi lupulorum lib. ij. succi fumiterre lib. i. purificent succi z cū lib. iij. zuccari fiat sirupus.

¶ Hic sirupus apud nos nō est in vsu. Lu- pulus vero fm Desue est species volubil⁹ z est habēs folia similia citrulo cui⁹ flos est si- cut ampule adherētes. ipsa vero planta duꝝ est recens in principio ortus sui comediti- cina ipsius. Petrus de crescentijs dicit hu- milis. i. leuertiho flos ei⁹. ꝑpter siccationē maximā suā seruatur per lōgissimū tempus in p̄tute sua ita q̄ vulgar⁹ opinio est q̄ nūq̄ putrescat. z est acuti odoris z fortis hec apud nos in hortis reperitur.

Sirupus de buglossa. ꝑ. succi buglosse: suc- ci boraginis ana. lib. ij. succi pomorū dulci- um lib. i. ꝑ. foli culorū sene. z. iij. croci. z. ij. fo- liculi sene z crocus ponant in infusione per diē z noctē in parū aque z cū illa infusione

fiat decoctio: z cū succi z lib. iij. zuccari fiat sirupus fm artem.

¶ Hic sirupus in vsu nō est apud nos. bu- glossa vero herba est satis nota. Galie. i. vi. simpl. dicit lisen althaur. i. lingua bouis. Psi- do. ait buglossa a grec⁹ dicta eo q̄ folia asp- rima ad modū lingue bouis hēat. Aut. i. ij. cañ. de ea loquitur in tribus locis. vꝝ in ca. de chēzauguen. z in cap. de lingua bouis: z in capi de maru. z fm quosdā habet optnto q̄ ipse Aut. nō cognouerit verā buglossam. Sirupus de succo endiuie. ꝑ. succi endiue depurati: lib. viij. zuccari tabarzet li. v. ꝑ. ꝑ. at sirup⁹ fm artē.

¶ Hic sirupus apud oēs generaliter est in vsu: z nūq̄ ꝑ descriptio sua ab auctoribus auctenticis nō reperiat: vnde q̄n doctor or- dinat sirupū de endiua simplr de isto sp̄ in- telligitur. z est sirupus de endiua simplex vel sirup⁹ de succo endiue supra posite fue- rint due descriptiones: sed sunt descriptio- nes sirupi de endiua cōpositi.

Sirupus rosatus ex infusione rosarū siccarū ꝑ. infusions rosarū siccarū zuccari. añ. lib. ij. coquatur z coles z fiat sirupus scdm artē.

¶ Modus autē faciēdi infusione rosarū sic- carū est sicut fit ex rosīs viridib⁹: cuius de- scriptionē ipsius supra posui: z scias q̄ etiaz ista descriptio. alq̄n vtuntur tamē raro si eēt aliquis q̄ vellet facere sirupū rosarū soluti- uum videat descriptionē suā apud Aut. in tertio cañ. in sen. xxij. in ca. de solutius sed non est in vsu.

Rob de ribes. ꝑ. succi ribes lib. x. decoquat cū facilitate vsq̄ dū cōsumat tertia ipsius deinde coles z dimittetur residere vsq̄ duꝝ clarescat: deinde coquat cū multa facilita- te in vase vitreo vsq̄ dū hēat spissitudinem aut exponat soli vsq̄ dū piguescat: ꝑseruet

¶ Rob vero apud arabes est succus cuiusdā fruct⁹ coct⁹ ad spissitudinē vt seruari possit Aut. in. v. cañ. in. vi. tractatu ponit diffe- rentiaz q̄ est inter sirupū z rob: z ait q̄ sirupi sunt decoctiones z succi inspissati cū dulce- dine z rob sunt succi inspissati per se ipos Gal in lib. secretorū in capi. de frenesi' ztus si sicca z febre cōclusa ait. coagulatum z est rob: tamē scias quādo simpliciter reperitur rob intelligitur mustum coctum.

¶ Ribes scdm Serap. est planta habēs ca- preolos recentes rubeos ad viriditātē ten- dētes. in fine ca. ait. z puta uerūt aliqui me- ditorū q̄ sit illa quā nos nominamus aceto- sam. i. lapaciū: z putauerūt aliq̄ ipa sit gra- nū acetosum qd deserēt ex coralcent z Bul:

De sirupis

placem. aut ribes. l. acetosa vel acetosella qd
nō credit. nā aliud est ribes aliud est aceto-
sa verū est qd ambe vident habere eandē vir-
tutē: s; nō sunt eadē. Aui. in. ij. cañ. in capt.
de ribes ait. inest ei virtus acetositate cit-
ri agreste. et fit in Damasco sirup⁹ de ribes
qui defert ad nos et vtimur ipso.

Rob de agresta modus eius est sicut rob de
ribes sed in vsu nō est.

Rob de cornibus valēs sicut rob de agresta
s; succi cornū: et pprie qbus est mediatio
inter maturitatem et acerbitem et operatio
eius est sicut rob de ribes.

Cornu est fructus similis oliue: s; oblon-
gus apd nos in hortis nascit. hoc apd dia.
vocat carnea arbor. i. cornea semen habet si-
mle oliue s; paulo oblongi⁹ et viride: qd cum
maturū fuerit obruffi coloris est. existimāt
quidā qd iste sit fruct⁹ qd apd Aui. in. ii. cano.
vocat maurā. Quidā merha. primo ait. Cor-
na que et in duris herentia mora rubetis: et
Virgilius. Actum infelicem bacas lapido-
sas corna dant rami.

Rob de sumach nō est in vsu: sumach s; s. ut.
aliud est corascent: et aliud est sent min⁹ co-
raseno rubeū: lēris similitudinē hās: et ē con-
ueniēs ei cui cōueniūt acatta: et rosa et. Se-
ra. cap. de sumach dicit ex auctoritate dia.
sumach sunt qdā qui noiant ism aduratio
et est sumach cibus in arabicoz est plāta que
dī ros barfodisticos. et est i arabico sumach
color: et est arbor nascēs in locis saxosis: cu-
ius lōgitudō est duoz brachioz: folia hās
oblonga: quoz color vergit ad rube dinē san-
gumtis grana h; in magnitudine lēris ali-
quantulū lata. iuuamētū eius est in cortice
granorū. Sal. melius qd est in tota arbore
est cortex grant ei⁹ et succus ei⁹ fm circa in
stās ei⁹ granū per quattuor annos ser ua ē.

Rob de moris sceni: id est moris celsi nō
est in vsu.

Sectioni de sirupis et robub fm intētione
dum Desue et aliozū doctoroz hoc loco finem
imponim⁹. Nam modo sermonē nrm in se-
ctionē de decoctionib⁹. Illuminet igit sensus
et corda nra ille qd est lux veritas et vita.

De decoctionibus fm diuum Desue ac
altos doctores.
Decoctio capilloz ve. Desue in suo antido-
tario. s; capi. ve. s; i. s. fumiterre. s; i. lupuli
violarū siccarū: añ. s. viii. prunorū numero
xl. iubebe numero xx. coquant in lib. iii. aq
cū facilitate vsq; dū redeat ad lib. i. et pice
in ea cassie fistule: mundate a cortice sua. s;
iii. ramarindoz. s; ii. siracost. s; i. reubarba-

ri boni. s; iii. fricef manib⁹ et colef et ppinetu r
ius in mane: et quoz ponit loci aque seri ca-
pini: id est aq lactis vel casei lib. iiii.

Decoctio nō est apozima diuersaz medi-
cinarum. s; aq in qua medicie coquunt. ides
in ca. de tussi humida h; vnā altā descripti-
onē. s; nō est eadem in fine decoctōis dicit
et si volueris accipe ex hac decoctōe li. ii. et cū
mei huc. i. vino cocto et zuccari. s; x. fiat si-
rupus et p ista verba que dicit Desue existi-
mant quidam qd ex illa decoctōe pōt fieri
sirupus de capillo veneris.

Capill⁹ veneris apd aui. in. ii. cañ. vocat
bescegnascē. et dicit qd est coriādrū purei. et
perlice est bescegnascen. et siriace est capil-
lus porcin⁹: et arabice vocat capill⁹ algul. s; ii.
dicit capillū veneris vocatū siue qd elcasos
post alopicia capillos recreat: vel qd capillo-
rum fluores coerceat: vel qd sit virgulis ni-
gris leuib⁹ cū splendore quasi capilli: eius
spēs fm modernoz opinionē sunt tres. s; ca-
pill⁹ veneris qd satis est norus: poltricus qd
herba est qd in puteis reperit: et adianthō qd
similitudinē h; capilloz veneris: et hec iux-
ta fossos reperit: et sic iste tres spēs in virtu-
te differūt parū abinucem.

Siracost est spēs māne sicut apparet apd
Aui. in. ij. cañ. in. c. de māna. et dicit quidā
sapientes qd siracost est deterior alijs specie-
bus manne.

Decoctio de epithimo fm Basim in. ix. almā.
in ca. de melācolia. s; mira. indō. s; x. po: ipo-
dij. s; v. sene. s; ix. turbith. s; iii. stricados. s; x.
passulaz enucleataz. s; x. epithimi creten-
sis. s; x. oia excepto epithimo in trib⁹ libris
aque coquēda sunt donec ad vnā lib. et med
am redeat. et cū hoc factū fuerit addat epi-
thimū: et illico ab igne remoueat et dimitta-
tur donec infrigidari ceperint cumq; infrig-
idata fuerint manibus fricata. colentur et
vsu reseruentur.

Hec decoctio de epithimo fm alijs: ē illa
de q intellexit Ba. in hoc. ix. i. c. de emorro-
idib⁹ et fistulis. et ragadys in fine pfectōis de
scoria ferricū dicit: pfiat cum apozimate
emblicoz: sic in. c. de mltā noiam⁹. s; si bñ cō-
siderem⁹ ista nō est apozima emblicoz: de q
Basim intelligit: qd ibi nō ingrediunt emblici
vez poti⁹ apozima de q intelligere debem⁹
est illa q ponit a Ba. in fine dicti ca. de me-
lācolia. in descri. electuarij lēris: in q in-
greditur mira. chebuli: et emblici hoc mō. s;
mira. che. embli. añ. numero. xx. terant: et in
tribus libris aque coquatur donec ad vnā m
redeant: et colentur. et profecto de isto apoz

mate intelligere debemus: vt volunt sapientes: et eam ponere in dicta confectione de scoria ferri et non decoctionem de epithimo que non conuenit: et in casu: et in declaratione dicte confectionis: dictum sit de bere intelligi decoctionem de epithimo superius scriptam.

¶ Decoctio comunis sibi magistri Petrus de ruffignana. in capi. de paralefi: tremore: tortura et spasmo de repletione. **℞.** ordei. **℥.** iiii. prunorum numero. xii. liquoricie: et amarindorum: anisi fencult: ana. **℥.** s. aque. lib. iiii. bulliant simul vsq; ad consumptionem tertie partis lento igne et coferuet.

¶ Hec decoctio apud nos est multum in usu: sed sunt ex hominibus que faciunt ipsam per aliam sibi uoluntatem doctorum: et si sibi ista descriptione facere uolueris addant in fine decoctionis ias dicte buglose et boraginis ana: paruz: et vsui reserua: et quanto recetior tanto melior: in ampullis de vitro melius coferuat. **℞.** iido. dicitur quod ampulla est dicta quasi ampla bulla. similis est enim in rotunditate bullis que ex spumis aquarum fiunt: atque ita inflant vento.

¶ Decoctio pectoralis sibi Bart. mota gnanam in suo antidotario. **℞.** caricarum pinguium. i. sicu siccarum. **℥.** vi. dactylorum pinguium: praesens: **℥.** i. seminis apij: femiculi: passularum: capillorum ueneris: isopi. liquoricie ana. **℥.** v. coquantur omnia in lib. xiiii. aque vsq; ad consumptionem medietatis: et colet et fiat decoctio.

¶ Hec decoctio fit ex variis interdictis: sunt quidam que faciunt ipsam magistraliter: et sunt que dam qui faciunt ipsam sibi aliam descriptionem sicut est interdictio medicorum.

¶ De trociscis sibi sententia domini Mesue et aliorum doctorum.

¶ Confectio galie muscate. **℞.** xlii. oaloes crudi boni et electi. **℥.** v. ambre. **℥.** iij. musci boni. **℥.** i. glutis draganti. **℥.** i. gummi draganti: et aqua rose. **℥.** s. ad miscendum ea. fiat trociscus miles folij mirte et sigillatur et reponantur in vase vitreo: et admittentur: et apud alios dissoluatur ambra in vase vitreo cum oleo de ben pauco: et conficiantur cetera cum eo.

¶ Hec confectio apud apothecarios est multum in usu. et maxime sibi ista describitur. et dixerunt sapientes quod ista descriptio dicitur in pfectionibus ac electuariis que sunt ex auctoritate ipsius Mesue. **℞.** in suo antidoto. hanc aliam describit pfectionis galie muscate que etiam est in usu sapientes dixerunt quod etiam sibi ista describitur. dicitur fieri et administrari in pfectionibus ac alijs que sunt ex auctoritate nicosunt. ex hominibus que uocant trociscos dicitur galia muscata. **℞.** et dicitur quod galia dicitur a quodam puncta sic notata. **℞.** iiii. placet. inquit gal-

lia dicitur a quodam herba que galia odorifera appellatur: Sera. de galia ca. facit: et dicit quod est such. **℞.** in nono alimaforis describit trociscos muscatos: sed non sunt idem: de quibus infra.

¶ Trociscus autem dicitur a trocos quod est rota: quia trociscus est factus ad modum rote **℞.** Simo. **℞.** inquit. trociscus dicitur a trocos greco quod est rota vel aliquid sibi rotundum. **℞.** dicitur quod fiat trociscus folijs mirthi. hodierni apothecarij. non faciunt ipsos illo modo: sed faciunt ad modum rote currentis: ut est notum. **℞.** dicitur quod predicti trocisci debent sigillari. liber autem que dicitur bulcasim in tractatu. ij. docet modum faciendi sigillum quo sigillant trocisci. et fit sigillum ex ligno ebant aut buri: aut eboris aut alterius rei.

¶ Oleum ben. i. de granis bene quod uocatur bala minum et non muscelinum ut quidam putauerunt et factum modum ponit **℞.** de quo infra.

¶ Confectio galie sebelme non est in usu: tamen ingreditur in confectione aromatici nardini: sed loco eius sunt qui ponunt galiam muscatam.

¶ Confectio galie alesfangine: et est interpretatio de aromatibus. et est ista de qua antiqui considerant: et de qua plurimum loquuntur. **℞.** bonorum emblicorum abiectionis ossibus. **℥.** iij. coferantur confectione grossa: et ponantur in vase vitreo. fundatur eos aqua rosate bone et electe infusionis rosarum siccatum et corticum citrorum lib. **℥.** s. et stringantur os uasis et dimittantur per dies tres: deinde fundantur in eis aqua predicta infusionis. **℥.** iij. et i crassum fiat sibi vsque quo emblicorum uirum in aqua imposita sit. tunc sibi. **℞.** ligni aloes boni. **℥.** viij. ramie. **℥.** i. s. rosarum. **℥.** x. gario. **℥.** x. spice idem. **℥.** sandali citrini aromatici. **℥.** iij. gummi arab. **℥.** vi. terantur omnia sicut alcohol. i. subtiliter: sicut sunt aethiopes solares et fundantur super ea parum succi infusionis predicta emblicorum et terantur cum eo vsque dum totum in eo paulatim fundatur. vltimo vero aromatizet cum. **℥.** i. camphore et ambre. **℥.** iij. musci boni. **℥.** iij. fiant inde trocisci et sigillentur. sicut dicitur: et ponantur in vase vitreo et administrantur.

¶ Hec confectio istius galie sibi interdictio me. et interpretatio est de aromatibus que apud nos est in usu. Liber que dicitur bulchaf docet modum faciendi trocisci de galia et inquit: si vis facere trociscos dicitur such. i. galia: sed non sunt idem. infra autem. quoniam et transierit super eos annus erit galia bona: et quanto amplius tempus habuerit tanto erit galia melior et galie quatuor sunt species. scilicet galia ex musco et galia ex uetribus et ex corio et ex aqua opario galie ex musco est illa que dicitur iterabo opatodes et us breuiter quoniam ramich fuerit sicca et est que accipias ex muscorum teras ipsas se: et teras ramich per se: et cribra cum cribro mediocri et pice super ipsas mu. et malaxa in vase quod arabice dicitur salachia cum

oleo de cheiri ant zabath: et factrociscos et existimant quodam sapientes quod isti trocisci sunt illud quod nos zebeth vocamus. Simo ianues inquit in ista gallia muscata dicebat iudeus vocari zebeth arabice nos senera vocamus. **Confectio trociscorum diarodon.** ℞. foliorum rosarum rubeorum aur. vi. spice aromaticae. i. nardii an. ij. liquiritie au. iij. ligni aloes aur. ij. spodiij. au. i. croci aur. s. masticeis. 3. ij. pice cum vino albo et fiant inde trocisci.

Trocisci diarodon sicut dicitur in **Mat. sil.** sunt trocisci de rosis: tamen sicut intentione Desue aliud sunt tro. diarodon et aliud sunt tro. de rosis: ut apparebit quod ipse Desue alia descriptione facit et de hac debet fieri due descriptiones quarum una est ista dicitur Desue: quod solum dicitur administrari in suis confectionibus: ut est in diarodon. et in electuario de gemmis et in alijs. Alia vero descriptio est ex auctoritate **Nico.** et illa dicitur administrari in suis confectionibus ut docet ipse **Auic. in v. can. hz trociscos de rosis** notatos diarodon: sed non sunt in usu.

Confectio tro. de rosis. ℞. foliorum rosarum. 3. x. liquiritie. 3. v. spice aromaticae. i. nardii. 3. ij. s. confice cum vino albo. et si laxativum facere volueris adde scamonea. 3. ij. et referuentur.

Isti tro sunt illi quibus nos utimur. adez inferius hz vna alia descriptione. hz hec est nobilitior illa. **Auic. i. v. can. hz multas descriptiones:** quarum prima descriptio est de rosis vniuersalis. scda est de rosis asclepiadis. tertia est de rosis cum scamonea: et iste cedunt cum illis dicitur Desue addendo scamonea: ut dicit ipse: alij faciunt cum spodio: alij cum spica et sic de singulis: sed non sunt in usu. **Rav. in nono alm. in c. de hys que confortant stomachum et ciborum proficiunt digestionem.** hz vna altam descriptionem. et in **x. Alm. in c. de quotidiana** que vocatur slegmatica habet vna alia descriptionem quam notat de rosis completis: sed non est in usu.

Confectio trociscorum de rosis et de eupatorio. ℞. foliorum rosarum. 3. viii. spice. 3. iiii. ravedsent. i. reubar. 3. iiii. spodi. 3. i. s. liquiritie. 3. iiii. s. et succi eupatorii. 3. x. fiant trocisci cum terebinthina. id est manna.

De descriptio istorum trociscorum de rosis et de eupatorio apud nos est multum in usu: rosa flos est satis notum. **Plin. ait.** Rosa nascitur spina veri quod fructice: in cibo quoque pueniens: illic etiam iocundi odoris quod eius angustia sicut circa instans: rosa sicca et viridis competit vsui medicine: et est magne efficacie. species autem rose sunt multe. nam est rosa asini quod nerenisch dicitur: sive peonia: et est rosa regia. i.

staphisagria: et est rosa vinee. i. flos spine: et albe: et est rosa zamen. i. maluausci: et est rosa persica. i. rubea: quoniam a persia habuit ortum. et est rosa canina. i. plata in cuius radice nascitur fungus ex quo fit ipoquistidos: et est rosa marina que apud quosdam corona montis sive rosis marini dicitur: et sic de singulis.

Trocisci de rosis. ℞. rosarum. 3. iiii. ligni aloes 3. ii. masticeis. 3. i. s. spice. s. nardi: cinamomi cassie lignee: florum squinari an. 3. i. fac trocisci. 3. ii. cum vino antiquo et aqua decoctionis radicium. **Ista vero descriptio** apud nos non est in usu: sed illa quam videtur supra scripta: Desue iquit quod predicti trocisci dicitur fieri cum vino et aqua decoctionis radicium: sed non specificat que sint ille radices que sunt ponit: sicut sapientes credunt quod quod simpliciter reperit radicium intelligitur de quibus que sunt proprie iste. s. feniculi: apii: brusci: petroselinum et sparagi: et sic iste quibus radices debet bullire in aqua: et de illa aqua que erit decoctio debet fieri predicti trocisci.

Sucahal erit. et est gallia magna sive regalis. ℞. succi albelach lib. i. bulliat ebullitioe vna: deinde coletur et proiectat super ipsum gallarum recentium contrarium contritioe vltima. 3. iiii. et bulliat donec fiant sicut meli currus: de inde. ℞. foliorum rosarum. 3. 5. cardamomi lingue autis. i. semis fraxini: gariofilorum: nucis muscate: masti. ligni aloes an. 3. vii. s. darseni. 3. iiii. sandali: mahazari. i. citrini. 3. v. croci. 3. v. gummi arabi. 3. i. terat et cribelent: et misce cum predictis: et expade super mamore infuso oleo amigdalay donec sicceat. deinde puluerizet sicut alcohol: et aromatizet cum musci aur. 5. deinde cum aqua rosata. fiant trocisci subtiles et siccentur in umbra.

Hec descriptio istius gallie non est in usu sicut intentione Desue est gallia magna sive regalis: id est imperialis.

Albelach sicut mltos sunt dactili immaturi. Supra posui sirupum de albelach et ibi ostendit quod **Auic. in ij. can. in ca. de gallia inqt.** gallia vera est sima facta ex edictis. nunc autem quoniam illud est difficile sumit podiporum dactilis et albellam: quod est albelach: ut dicitur gentilis: et sunt proprie dactili immaturi.

Darsent est cinamomum grossum: sicut lumen apothecariorum vel veri tenebra exponit quod est cinamomum electum quod non est: sicut ostensum fuit supra in confectione de cinamomo.

Confectio ramtych que est medicina composita: et recipitur in alijs medicinis. ℞. succi herbe acetose. 3. xvj. bulliat ebullitioe vna cum. 3. j. rosarum. et 3. ii. granorum mirtilorum: et coletur: et misce cum eo gallarum recentium